

Ročník 1974

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 10

Vydána dne 21. června 1974

Cena Kčs 2,60

OBSAH:

61. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě o nešíření jaderných zbraní
 62. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě o zákazu umístování jaderných zbraní a jiných zbraní hromadného ničení na dně moří a oceánů a v jeho podzemí
 63. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou
 64. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Rumunskou socialistickou republikou
 65. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dlouhodobé obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Švédskem
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů
- Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

61

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 29. března 1974

o Smlouvě o nešíření jaderných zbraní

Rezolucí Valného shromáždění Organizace spojených národů ze dne 12. června 1968 byla přijata Smlouva o nešíření jaderných zbraní.

Jménem Československé socialistické republiky byla Smlouva podepsána v Moskvě, Washingtonu a Londýně dne 1. července 1968.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační lis-

tiny byly uloženy u depozitářů Smlouvy, vlády Svazu sovětských socialistických republik, vlády Spojených států amerických a vlády Velké Británie a Severního Irska dne 22. července 1969.

Na základě svého článku IX odstavce 3 vstoupila Smlouva v platnost dnem 5. března 1970 a tímto dnem vstoupila v platnost i pro Československou socialistickou republiku.

Český překlad Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

SMLOUVA o nešíření jaderných zbraní

Státy uzavírající tuto Smlouvu, dále uváděné jako „Smluvní strany“,

berouce v úvahu ničivé důsledky, které by měla pro všechno lidstvo jaderná válka, a z toho vyplývající nutnost vynaložit veškeré úsilí k odvrácení nebezpečí vzniku takové války a učinit opatření k zajištění bezpečnosti národů,

majíce za to, že šíření jaderných zbraní by vážně zvýšilo nebezpečí jaderné války,

v souladu s rezolucemi Valného shromáždění Organizace spojených národů, které vyzývají k uzavření dohody o zamezení dalšího šíření jaderných zbraní,

zavazujíce se napomáhat uplatnění záruk Mezinárodní agentury pro atomovou energii na činnost spojenou s mírovým využitím jaderné energie,

vyjadřujíce svoji podporu výzkumu, vývoji a dalšímu úsilí na podporu aplikace zásady účinných záruk v rámci systému záruk Mezinárodní agentury pro atomovou energii, pokud jde o pohyb výchozích a speciálních štěpných materiálů s využitím přístrojů a jiných technických způsobů kontroly na určitých klíčových místech,

potvrzujícíce zásadu, že výsledky mírového využití jaderné technologie včetně jakýchkoliv vedlejších technologických produktů, které mohou získat státy vlastníci jaderné zbraně při vývoji jaderných výbušných zařízení, mají být pro mírové účely poskytnuty všem smluvním stranám, jak těm, které jaderné zbraně vlastní, tak i těm, které je nevlastní,

jsouce přesvědčeny, že při uskutečňování této zásady mají všechny smluvní strany právo podílet se na co možná nejširší výměně vědeckých informací pro další rozvoj využití jaderné energie pro mírové účely a přispívat tomuto rozvoji jednotlivě nebo ve spolupráci s dalšími státy,

vyhlašujícíce svůj úmysl dosáhnout co možná nejdříve zastavení závodů v jaderném zbrojení a přijmout účinná opatření k jadernému odzbrojení,

naléhavě vyzývajícíce všechny státy ke spolupráci při uskutečňování tohoto cíle,

připomínajícíce rozhodnutí, vyjádřené smluvními stranami v preambuli Smlouvy o zákazu pokusů s jadernými zbraněmi v ovzduší, v kosmickém prostoru a pod vodou z r. 1963, usilovat o trvalé zastavení všech pokusných výbuchů jaderných zbraní a pokračovat za tímto účelem v jednání,

přejíce si napomáhat zmírnění mezinárodního napětí a upevnění důvěry mezi státy s cílem usnad-

nit zastavení výroby jaderných zbraní, zničení všech jejich existujících zásob a odstranění jaderných zbraní a jejich nosičů z národních arzenálů v souladu se smlouvou o všeobecném a úplném odzbrojení pod přísnou a účinnou mezinárodní kontrolou,

připomínajícíce, že v souladu s Chartou Organizace spojených národů musí se státy ve svých mezinárodních stycích zdržet hrozby silou nebo použití síly proti územní celistvosti nebo politické nezávislosti kteréhokoliv státu nebo jakéhokoliv jiného způsobu neslučitelného s cíli Organizace spojených národů a že dosažení a udržení mezinárodního míru a bezpečnosti má být zajištěno s nejmenším vynaložením světových lidských a ekonomických zdrojů na zbrojení,

dohodly se na tomto:

Článek I

Každá smluvní strana vlastníci jaderné zbraně se zavazuje nepředávat přímo ani nepřímo komukoliv jaderné zbraně nebo jiná jaderná výbušná zařízení, ani kontrolu nad těmito zbraněmi nebo jadernými výbušnými zařízeními, jakož i žádným způsobem nepodporovat, nepodněcovat a nepovzbuzovat jakýkoliv stát nevlastnící jaderné zbraně k výrobě nebo k získání jaderných zbraní či jiných jaderných výbušných zařízení jakýmkoliv jiným způsobem nebo k získání kontroly nad těmito zbraněmi nebo výbušnými zařízeními.

Článek II

Každá smluvní strana nevlastnící jaderné zbraně se zavazuje nepřijímat přímo či nepřímo od kohokoliv jaderné zbraně nebo jiná jaderná výbušná zařízení ani kontrolu nad těmito zbraněmi nebo výbušnými zařízeními, nevyrábět jaderné zbraně nebo jiná jaderná výbušná zařízení, ani je nezískávat jakýmkoliv jiným způsobem, ani nevychledávat a nepřijímat jakoukoliv pomoc při výrobě jaderných zbraní nebo jiných jaderných výbušných zařízení.

Článek III

1. Každá smluvní strana nevlastnící jaderné zbraně se zavazuje přijmout záruky uvedené v dohodě, o které se bude jednat a která bude uzavřena s Mezinárodní agenturou pro atomovou energii v souladu se Statutem Mezinárodní agentury pro atomovou energii a systémem záruk Agentury, výlučně k ověřování plnění závazků, které přijala v souladu s touto Smlouvou s cílem zabránit ne-

oprávněnému převodu jaderné energie z mírového využití na jaderné zbraně nebo jiná jaderná výbušná zařízení. Procedury záruk požadovaných tímto článkem budou uplatněny na výchozí nebo speciální štěpný materiál, a to nezávisle od toho, vyrábí-li se, zpracovává nebo používá v jakémkoliv hlavním jaderném zařízení nebo se nachází mimo jakékoliv takové zařízení. Záruky požadované tímto článkem budou uplatněny na veškerý výchozí nebo speciální štěpný materiál ve veškeré mírové jaderné činnosti na území takového státu, pod jeho jurisdikcí nebo v činnosti kdekoli prováděné pod jeho kontrolou.

2. Každá smluvní strana se zavazuje nedávat k dispozici:

- a) výchozí nebo speciální štěpný materiál nebo
- b) zařízení nebo materiál speciálně určený nebo připravovaný pro zpracování, využití nebo výrobu speciálního štěpného materiálu jakémukoliv státu nevlastnícímu jaderné zbraně pro mírové účely, jestliže se na tento výchozí nebo speciální štěpný materiál nevztahují záruky požadované tímto článkem.

3. Záruky požadované tímto článkem budou realizovány takovým způsobem, který bude v souladu s článkem IV této Smlouvy a bude zamezovat brždění ekonomického nebo technologického rozvoje smluvních stran nebo mezinárodní spolupráce v oblasti mírové jaderné činnosti včetně mezinárodní výměny jaderného materiálu a zařízení pro zpracování, využití nebo výrobu jaderného materiálu pro mírové účely v souladu s ustanovením tohoto článku a zásadou aplikace záruk uvedenou v preambuli Smlouvy.

4. Smluvní strany nevlastnící jaderné zbraně uzavřou s Mezinárodní agenturou pro atomovou energii dohody za účelem splnění požadavků tohoto článku individuálně nebo spolu s jinými státy v souladu se Statutem Mezinárodní agentury pro atomovou energii. Jednání o takovýchto dohodách započne v průběhu 180 dní od původního vstupu této Smlouvy v platnost. Pro státy, které předají do úschovy své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu po uplynutí lhůty 180 dní, jednání o takovýchto dohodách započne nejpozději k datu předání těchto listin. Tyto dohody vstoupí v platnost nejpozději osmnáct měsíců ode dne zahájení jednání.

Článek IV

1. Nic v této Smlouvě nesmí být vykládáno tak, aby se to týkalo nezadatelného práva všech smluvních stran rozvíjet bez diskriminace a v souladu s články I a II této Smlouvy výzkum, výrobu a využití jaderné energie pro mírové účely.

2. Všechny smluvní strany se zavazují napomáhat co nejúplnějším výměnám zařízení, materiálů, vědeckých a technických informací k mírovému využití jaderné energie a mají právo podílet se na

takovéto výměně. Smluvní strany, které k tomu mají předpoklady, budou rovněž spolupracovat k tomu, aby přispěly, jednotlivě nebo společně s jinými státy nebo mezinárodními organizacemi, k dalšímu rozvoji mírového využití jaderné energie, zejména na území smluvních stran nevlastnících jaderné zbraně, s patřičným zřetelem k potřebám rozvoje oblastí světa.

Článek V

Každá smluvní strana se zavazuje provést příslušná opatření k tomu, aby bylo zajištěno, že možný prospěch z jakéhokoliv mírového využití jaderných výbuchů bude v souladu s touto Smlouvou, pod odpovídajícím mezinárodním dohledem a prostřednictvím příslušných mezinárodních procedur dostupný smluvním stranám nevlastnícím jaderné zbraně na nediskriminačním základě a že cena za použitá výbušná zařízení pro takové smluvní strany bude co možná nejnižší a nebude zahrnovat výdaje na výzkum a vývoj. Smluvní strany nevlastnící jaderné zbraně budou moci dosáhnout takového prospěchu v souladu se speciální mezinárodní dohodou nebo dohodami prostřednictvím odpovídajícího mezinárodního orgánu, v němž budou přiměřeně zastoupeny státy nevlastnící jaderné zbraně. Jednání o této otázce bude zahájeno co možná nejdříve po vstupu Smlouvy v platnost. Smluvní strany nevlastnící jaderné zbraně, pokud si to budou přát, mohou získat takovéto výhody rovněž v souladu s dvoustrannými dohodami.

Článek VI

Každá smluvní strana se zavazuje vést v duchu dobré vůle jednání o účinných opatřeních k zastavení závodů v jaderném zbrojení v blízké budoucnosti a k jadernému odzbrojení a rovněž o smlouvě o všeobecném a úplném odzbrojení pod přísnou a účinnou mezinárodní kontrolou.

Článek VII

Žádné ustanovení této Smlouvy se netýká práva jakékoliv skupiny států uzavírat oblastní dohody za účelem úplného odstranění jaderných zbraní z jejich území.

Článek VIII

1. Kterákoliv smluvní strana může navrhnout změny v této Smlouvě. Znění jakékoliv navrhované změny se předkládá depozitárním vládám, které je rozešlou všem smluvním stranám. Poté, budou-li o to požádány jednou třetinou nebo větším počtem smluvních stran, depozitární vlády svolají konferenci, na niž pozvou všechny smluvní strany k posouzení takovéto změny.

2. Jakákoliv změna této Smlouvy musí být schválena většinou hlasů všech smluvních stran, včetně hlasů všech smluvních stran vlastnících jaderné zbraně, jakož i všech těch smluvních stran, které budou k datu, kdy bude oznámení o změně

rozesláno, členy Rady guvernérů Mezinárodní agentury pro atomovou energii. Změna vstoupí v platnost pro každou smluvní stranu, která předá listiny o ratifikaci změny, po předání do úschovy ratifikačních listin většiny všech smluvních stran, včetně ratifikačních listin všech smluvních stran vlastních jaderné zbraně, a rovněž všech těch smluvních stran, které budou k datu, kdy bude oznámení o změně rozesláno, členy Rady guvernérů Mezinárodní agentury pro atomovou energii. Poté vstoupí změna v platnost pro jakoukoliv jinou smluvní stranu po předání její listiny o ratifikaci změny do úschovy.

3. Po pěti letech od vstupu této Smlouvy v platnost bude v Ženevě (Švýcarsko) uspořádána konference smluvních stran, aby posoudila účinnost této Smlouvy s cílem ujistit se, že zásady preambule a ustanovení Smlouvy jsou plněny. Po každých dalších pěti letech může většina smluvních stran na základě předložení příslušného návrhu depozitárním vládám dosáhnout svolání dalších konferencí za stejným účelem, tj. k posouzení účinnosti Smlouvy.

Článek IX

1. Tato Smlouva je otevřena k podpisu všem státům. Kterýkoliv stát, který nepodepíše Smlouvu před jejím vstupem v platnost podle odstavce 3 tohoto článku, může k ní kdykoliv přistoupit.

2. Tato Smlouva podléhá ratifikaci států, které ji podepsaly. Ratifikační listiny a listiny o přístupu budou uloženy u vlád Svazu sovětských socialistických republik, Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a Spojených států amerických, které se tímto určují za depozitární vlády.

3. Tato Smlouva vstoupí v platnost po její ratifikaci státy, jejichž vlády jsou určeny za depozitáře Smlouvy, a 40 jinými signatárními státy této Smlouvy a po uložení jejich ratifikačních listin. Pro účely této Smlouvy je státem vlastním jaderné zbraně stát, který vyrobil a provedl výbuch jaderné zbraně nebo jiného jaderného výbušného zařízení před 1. lednem 1967.

4. Pro státy, jejichž ratifikační listiny nebo listiny o přístupu budou uloženy po vstupu této

Smlouvy v platnost, nabude Smlouva platnosti dnem uložení jejich ratifikačních listin nebo listin o přístupu.

5. Depozitární vlády neprodleně uvědomí všechny státy, které tuto Smlouvu podepsaly nebo k ní přistoupily, o datu každého podpisu, o datu uložení každé ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, o datu vstupu této Smlouvy v platnost a o datu obdržení jakékoliv žádosti o svolání konference a rovněž o jiných sděleních.

6. Tato Smlouva bude zaregistrována depozitárními vládami podle článku 102 Charty Organizace spojených národů.

Článek X

1. Každá smluvní strana má při výkonu své státní svrchovanosti právo odstoupit od Smlouvy, jestliže rozhodne, že mimořádné okolnosti související s obsahem této Smlouvy ohrožily svrchované zájmy její země. O svém odstoupení uvědomí tři měsíce předem všechny ostatní smluvní strany a Radu bezpečnosti Organizace spojených národů. Takové sdělení musí obsahovat prohlášení o mimořádných okolnostech, o kterých tento stát soudí, že ohrožily jeho svrchované zájmy.

2. Po 25 letech od vstupu Smlouvy v platnost bude svolána konference, aby rozhodla o tom, zda platnost Smlouvy bude nadále časově neomezená nebo zda její platnost bude prodloužena na další stanovenou lhůtu nebo lhůty. Toto řešení bude přijato většinou smluvních stran.

Článek XI

Tato Smlouva, jejíž ruský, anglický, francouzský, španělský a čínský text jsou stejně autentické, bude uložena v archívech depozitárních vlád. Náležitě ověřené kopie této Smlouvy budou depozitárními vládami předány vládám všech států, které Smlouvu podepsaly nebo k ní přistoupily.

Na důkaz toho níže podepsaní, kteří k tomu byli řádným způsobem zmocnění, tuto Smlouvu podepsali.

Dáno v trojím vyhotovení ve městech Moskvě, Londýně a Washingtoně dne prvního července roku tisícího devítistého šedesátého osmého.

62

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 29. března 1974

**o Smlouvě o zákazu umísťování jaderných zbraní a jiných zbraní hromadného ničení
na dně moří a oceánů a v jeho podzemí**

Rezolucí Valného shromáždění Organizace spojených národů ze dne 7. prosince 1970 byla přijata Smlouva o zákazu umísťování jaderných zbraní a jiných zbraní hromadného ničení na dně moří a oceánů a v jeho podzemí.

Jménem Československé socialistické republiky byla Smlouva podepsána v Moskvě, Washingtonu a Londýně dne 11. února 1971.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas dne 8. října 1971 Federální shromáždění Československé socia-

listické republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly uloženy u depozitářů Smlouvy, vlády Svazu sovětských socialistických republik, vlády Spojených států amerických a vlády Velké Británie, dne 11. ledna 1972.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku X odstavce 3 dnem 18. května 1972 a tímto dnem vstoupila rovněž v platnost pro Československou socialistickou republiku.

Český překlad Smlouvy se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

SMLOUVA

**o zákazu umísťování jaderných zbraní a jiných zbraní hromadného ničení
na dně moří a oceánů a v jeho podzemí**

Smluvní státy této Smlouvy,

uznávající společný zájem lidstva na pokroku v průzkumu a využívání dna moří a oceánů pro mírové účely,

berouce v úvahu, že zabránění závodům v jaderném zbrojení na dně moří a oceánů slouží zájmům zachování světového míru, snižuje mezinárodní napětí a posiluje přátelské vztahy mezi státy,

přesvědčeny o tom, že tato Smlouva je krokem na cestě k vyloučení dna moří a oceánů i jeho podzemí ze závodů ve zbrojení,

přesvědčeny o tom, že tato Smlouva je krokem ke smlouvě o všeobecném a úplném odzbrojení pod přísnou a účinnou mezinárodní kontrolou a odhodlány pokračovat za tím účelem v jednáních,

přesvědčeny o tom, že tato Smlouva přispěje k realizaci cílů a zásad Charty Organizace spojených národů způsobem slučujícím se se zásadami mezinárodního práva a neporušujícím svobodu volného moře,

dohodly se na tomto:

Článek I

1. Smluvní státy této Smlouvy se zavazují neinstalovat a nerozmísťovat na dně moří a oceánů, jakož i v jeho podzemí, mimo vnější hranici pásma mořského dna definovaného v článku II, jakékoliv jaderné zbraně nebo jakékoliv jiné druhy zbraní hromadného ničení, jakož i stavby, odpalovací zařízení a jakékoliv jiné objekty zvláště určené pro skladování, zkoušení nebo používání takových zbraní.

2. Závazky obsažené v odstavci 1 tohoto článku platí rovněž o pásnu mořského dna, o němž je zmínka v téže odstavci s výjimkou toho, že v mezích takového pásma mořského dna se tyto závazky nevztahují ani na pobřežní stát, ani na mořské dno pod jeho pobřežními vodami.

3. Smluvní státy této Smlouvy se zavazují nepomáhat, nepodporovat a nevybízet kterýkoliv jiný stát k uskutečňování činnosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku a neúčastnit se jakýmkoli jiným způsobem takové činnosti.

Článek II

Pro účely této Smlouvy se vnější hranice pásma mořského dna uvedená v článku I shoduje s dvanáctimilovou vnější hranicí pásma zmíněnou v části II Úmluvy o pobřežních vodách a pásnu přilehlém, jež byla podepsána 29. dubna 1958 v Ženevě, a bude měřena v souladu s ustanoveními oddílu II, části I této Úmluvy a v souladu s mezinárodním právem.

Článek III

1. Každý smluvní stát této Smlouvy má v zájmu dosažení cílů a dodržování ustanovení této Smlouvy právo kontrolovat pozorováním činnost jiných smluvních států této Smlouvy na dně moří a oceánů, jakož i v jeho podzemí mimo hranici pásma uvedeného v článku I za podmínky, že toto pozorování nebude překážet takové činnosti.

2. Zůstanou-li po takovém pozorování opodstatněné pochybnosti o plnění závazků převzatých na základě této Smlouvy, pak se smluvní stát této Smlouvy, jenž má tyto pochybnosti, konzultuje se smluvním státem odpovědným za činnost vyvolávající tyto pochybnosti za účelem jejich odstranění. Pokud pochybnosti zůstávají i nadále, pak smluvní stát, jenž má tyto pochybnosti, informuje ostatní smluvní státy a zainteresované strany spolupracují na takových dalších kontrolních opatřeních, o nichž může být dosaženo dohody, včetně příslušné inspekce objektů, staveb, instalací a jiných zařízení, u nichž lze opodstatněně předpokládat, že budou takového druhu, jaký je uveden v článku I. Takových konzultací a takové spolupráce se mají právo zúčastnit smluvní státy nacházející se v oblasti takové činnosti, včetně kteréhokoliv pobřežního státu a kteréhokoliv jiného účastníka Smlouvy, který o to požádá. Po dokončení dalších kontrolních opatření rozešle smluvní stát, který dal k těmto opatřením podnět, příslušnou zprávu ostatním smluvním státům.

3. Není-li možné pozorováním objektu, stavby, instalace nebo jiného zařízení identifikovat stát odpovědný za činnost vyvolávající opodstatněné pochybnosti, pak smluvní stát, jenž má tyto pochybnosti, uvědomí a obrátí se s příslušnými dotazy na smluvní státy v oblasti takové činnosti, jakož i na kterýkoliv jiný smluvní stát. Bude-li těmito dotazy zjištěno, že odpovědnost za takovou

činnost má určitý smluvní stát, pak se tento smluvní stát konzultuje a spolupracuje s jinými smluvními státy, jak je ustanoveno v odstavci 2 tohoto článku. Nelze-li pomocí těchto dotazů identifikovat stát odpovědný za takovou činnost, pak dotazující se smluvní stát může přistoupit k dalším kontrolním opatřením, včetně inspekce, přičemž tento stát pozve k účasti smluvní státy v oblasti takové činnosti, včetně kteréhokoliv pobřežního státu, jakož i jiného smluvního státu přejíciho si spolupracovat.

4. Pokud konzultace a spolupráce stanovené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku neodstranily pochybnosti týkající se uvedené činnosti a nadále zůstávají závažné pochybnosti, pokud jde o plnění závazků převzatých na základě této Smlouvy, pak smluvní stát může v souladu s ustanoveními Charty Organizace spojených národů postoupit záležitost Radě bezpečnosti, která může podniknout kroky v souladu s Chartou.

5. Kontrola na základě tohoto článku může být prováděna kterýmkoliv smluvním státem jeho vlastními prostředky nebo za úplné či částečné podpory kteréhokoliv jiného smluvního státu, anebo prostřednictvím příslušných mezinárodních opatření v rámci Organizace spojených národů a v souladu s její Chartou.

6. Kontrolní činnost na základě této Smlouvy nesmí překážet činnosti jiných smluvních států a musí být prováděna s patřičným ohledem na práva uznaná podle mezinárodního práva, včetně svobody volného moře a práv pobřežních států, pokud jde o průzkum a využití jejich pevninské mělčiny.

Článek IV

Nic v této Smlouvě nemá být interpretováno tak, aby to podporovalo nebo prejudikovalo stanovisko kteréhokoliv smluvního státu vůči existujícím mezinárodním úmluvám, včetně Úmluvy o pobřežních vodách a pásnu přilehlém z roku 1958 nebo vůči právům či pretenzím, které může takový smluvní stát uplatňovat, anebo vůči uznání nebo neuznání práv či nároků uplatňovaných kterýmkoliv jiným státem ve vztahu k jeho pobřežním vodám, zahrnujícím mimo jiné pobřežní vody a pásma přilehlá, nebo ve vztahu ke dnu moří a oceánů, včetně pevninské mělčiny.

Článek V

Účastníci této Smlouvy se zavazují, že budou v duchu dobré vůle pokračovat v jednáních o dalších opatřeních v oblasti odzbrojení s cílem zabránit závodům ve zbrojení na dně moří a oceánů a v jeho podzemí.

Článek VI

Kterýkoliv smluvní stát může navrhnout změny v této Smlouvě. Pro každý smluvní stát, jenž změny přijme, vstupují v platnost, jakmile budou přijaty většinou smluvních států této Smlouvy, a poté pro každý zbývajících smluvních států dnem, kdy tyto změny přijme.

Článek VII

Po pěti letech od vstupu této Smlouvy v platnost bude v Ženevě (Švýcarsko) uspořádána konference smluvních států Smlouvy, aby posoudila účinnost této Smlouvy s cílem ujistit se, že zásady preambule a ustanovení této Smlouvy jsou plněny. Toto přezkoumání vezme v úvahu jakýkoliv relevantní technologický rozvoj. Tato konference rozhodne v souladu s názory většiny těch smluvních stran, které se jí zúčastní, zda a kdy bude svolána další konference.

Článek VIII

Každý smluvní stát této Smlouvy má při výkonu své státní svrchovanosti právo odstoupit od Smlouvy, jestliže rozhodne, že mimořádné okolnosti související s obsahem této Smlouvy ohrožily svrchované zájmy jeho země. O svém odstoupení uvědomí tři měsíce předem všechny ostatní smluvní státy této Smlouvy a Radu bezpečnosti Organizace spojených národů. Takové sdělení musí obsahovat prohlášení o mimořádných okolnostech, o kterých tento stát soudí, že ohrožily jeho svrchované zájmy.

Článek IX

Ustanovení této smlouvy se v žádném případě nedotýkají závazků převzatých smluvními státy této Smlouvy na základě mezinárodních dohod o zřízení pásen bez jaderných zbraní.

Článek X

1. Tato Smlouva je otevřena k podpisu všem státům. Kterýkoliv stát, který nepodepíše tuto Smlouvu před jejím vstupem v platnost podle odstavce 3 tohoto článku, může k ní kdykoliv přistoupit.

2. Tato Smlouva podléhá ratifikaci států, které ji podepsaly. Ratifikační listiny a listiny o přístupu budou uloženy u vlád Svazu sovětských socialistických republik, Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a Spojených států amerických, které se určují za depozitární vlády.

3. Tato Smlouva vstoupí v platnost dnem uložení ratifikačních listin dvaadvaceti vládami, včetně vlád určených za depozitární vlády této Smlouvy.

4. Pro státy, jejichž ratifikační listiny nebo listiny o přístupu budou uloženy po vstupu této Smlouvy v platnost, nabude Smlouva platnosti dnem uložení jejich ratifikačních listin nebo listin o přístupu.

5. Depozitární vlády neprodleně uvědomí vlády všech signatárních a přistupujících států o datu každého podpisu, o datu uložení každé ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, o datu vstupu této Smlouvy v platnost, jakož i o jiných sděleních, která obdrží.

6. Tato Smlouva bude zaregistrována depozitárními vládami podle článku 102 Charty Organizace spojených národů.

Článek XI

Tato Smlouva, jejíž ruský, anglický, francouzský, španělský a čínský text jsou stejně autentické, bude uložena v archívech depozitárních vlád. Náležitě ověřené kopie této Smlouvy budou depozitárními vládami předány vládám všech států, které Smlouvu podepsaly nebo k ní přistoupily.

Na důkaz toho níže podepsaní, kteří k tomu byli řádným způsobem zmocnění, tuto Smlouvu podepsali.

Dáno v trojím vyhotovení ve městech Moskva, Londýně a Washingtoně dne jedenáctého února roku tisícího devítistého sedmdesátého prvního.

63

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 28. března 1974

**o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou
a Bulharskou lidovou republikou**

Dne 16. března 1972 byla v Praze podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou a Protokol, který je její součástí.

S Úmluvou a Protokolem vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident republiky je ratifikoval.

Ratifikační listiny byly vyměněny v Sofii dne 21. února 1974.

Podle svého článku 42 odst. 1 vstoupila Úmluva a Protokol v platnost dnem 23. března 1974.

České znění Úmluvy a Protokolu se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNÍ ÚMLUVA

mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou

Prezident Československé socialistické republiky a Státní rada Bulharské lidové republiky,

vedeni přáním dále rozvíjet přátelské vztahy v souladu se Smlouvou o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou, podepsanou v Praze dne 26. dubna 1968 a

berouce v úvahu, že konzulární vztahy mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou vyžadují nové smluvní úpravy, rozhodli se uzavřít tuto Úmluvu a jmenovali za tímto účelem svými zmocněnci:

prezident Československé socialistické republiky

Ing. Bohuslava Chňoupka,
ministra zahraničních věcí,

Státní rada Bulharské lidové republiky

Petra Mladenova,
ministra zahraničních věcí,

kteří se dohodli na tomto:

HLAVA I

DEFINICE

Článek I

Ve smyslu této Úmluvy dále uvedené pojmy mají tento význam:

1. „Konzulární úřad“ je generální konzulát, konzulát, vicekonzulát a konzulární jednatelství.
2. „Konzulární obvod“ je území, na kterém konzulární úřad vykonává své konzulární funkce.
3. „Vedoucí konzulárního úřadu“ je osoba, pověřená vysílajícím státem plněním povinností spojených s touto funkcí.
4. „Konzulární úředník“ je osoba, včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřená výkonem konzulárních funkcí. Pojem „konzulární úředník“ zahrnuje i osobu vyslanou na praxi na konzulární úřad.

5. „Konzulární zaměstnanec“ je osoba, jež není konzulárním úředníkem a jež vykonává na konzulárním úřadu administrativní nebo technické funkce. Pojem „zaměstnanec konzulárního úřadu“ zahrnuje i osobu, která plní i jiné úkoly spojené s péčí o konzulární úřad.
6. „Konzulární místnosti“ jsou budovy nebo části budov, včetně residence vedoucího konzulárního úřadu, jakož i pozemky, které patří k těmto budovám nebo částem budov a které jsou používány výlučně ke konzulárním účelům, bez ohledu na to, kdo je jejich vlastním.
7. „Konzulární archiv“ zahrnuje všechnu úřední korespondenci, šifry, dokumenty, knihy, filmy, zvukové pásky a jiné technické pracovní prostředky, jakož i zařízení, určená k jejich uložení a ochraně.
8. Pojem „občan vysílajícího státu“ zahrnuje i právnické osoby.
9. „Loď“ je každé plavidlo plující pod vlajkou vysílajícího státu.

HLAVA II

ZŘIZOVÁNÍ KONZULÁRNÍCH ÚŘADŮ A JMENOVÁNÍ KONZULÁRNÍCH ÚŘEDNÍKŮ

Článek 2

1. Konzulární úřad může být v přijímajícím státě zřízen jen s jeho souhlasem.
2. Sídlo konzulárního úřadu, jeho klasifikace a konzulární obvod se stanoví po vzájemném souhlasu vysílajícího a přijímajícího státu.

Článek 3

1. Vysílající stát si před jmenováním vedoucího konzulárního úřadu vyžádá diplomatickou cestou souhlas přijímajícího státu.
2. Po obdržení tohoto souhlasu předloží diplomatická mise vysílajícího státu ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu konzulský patent nebo jiný dokument o jmenování vedoucího konzulárního úřadu. V patentu nebo v jiném dokumentu se uvádí plné jméno vedoucího konzulárního úřadu, jeho občanství, třída, konzulární obvod, ve kterém bude vykonávat své funkce, a sídlo konzulárního úřadu.
3. Po předložení patentu nebo jiného dokladu o jmenování vedoucího konzulárního úřadu přijímající stát mu v co nejkratší lhůtě udělí exekvatur nebo jiné povolení.
4. Vedoucí konzulárního úřadu se může ujmout výkonu svých funkcí teprve tehdy, když mu přijímající stát udělí exekvatur nebo jiné povolení.
5. Do udělení exekvatur nebo jiného povolení může přijímající stát dát vedoucímu konzulárního úřadu souhlas k prozatímnímu výkonu jeho funkcí.

6. Poté, kdy byl vedoucímu konzulárního úřadu udělen souhlas přijímajícího státu, byt jen prozatímně, k výkonu jeho funkcí, orgány přijímajícího státu učiní patřičná opatření, aby je mohl vykonávat.

Článek 4

Vysílající stát sdělí ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu plné jméno a příjmení, státní příslušnost, třídu a funkci konzulárního úředníka, který vykonává jinou funkci než funkci vedoucího konzulárního úřadu.

Článek 5

Konzulárním úředníkem může být pouze občan vysílajícího státu.

Článek 6

Přijímající stát může kdykoliv, aniž by byl povinen sdělit důvody svého rozhodnutí, uvědomit diplomatickou cestou vysílající stát o tom, že exekvatur nebo jiné povolení pro vedoucího konzulárního úřadu bylo odvoláno, nebo že konzulární úředník nebo zaměstnanec konzulárního úřadu je nežádoucí osobou. V takovém případě je vysílající stát povinen odvolat dotyčného vedoucího konzulárního úřadu, konzulárního úředníka nebo zaměstnance konzulárního úřadu, jestliže se již ujal svých funkcí. V případě, že vysílající stát nesplní tuto povinnost v rozumné lhůtě, může přijímající stát odmítnout považovat takovou osobu za konzulárního úředníka nebo za zaměstnance konzulárního úřadu.

HLAVA III

VÝSADY A IMUNITY

Článek 7

Přijímající stát zajistí konzulárnímu úředníkoví ochranu a provede nutná opatření k tomu, aby mohl plnit své funkce a požívat práv, výsad a imunit daných mu touto Úmluvou a právním řádem přijímajícího státu. Přijímající stát učiní nutná opatření k zajištění ochrany konzulárního úřadu a obydlí konzulárních úředníků.

Článek 8

1. Jestliže vedoucí konzulárního úřadu nemůže z nějakého důvodu vykonávat svou funkci nebo je-li funkce vedoucího konzulárního úřadu dočasně neobsazena, vysílající stát může zmocnit konzulárního úředníka tohoto nebo jiného konzulárního úřadu v přijímajícím státě nebo člena diplomatického personálu své diplomatické mise v přijímajícím státě, aby dočasně vedl konzulární úřad. Plné jméno této osoby bude předem oznámeno ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.
2. Osoba, pověřená dočasným vedením konzulárního úřadu, je oprávněna vykonávat funkce vedoucího konzulárního úřadu, na jehož místo byla

jmenována. Podléhá stejným povinnostem a požívá stejných práv, výsad a imunit, jaké by měla, kdyby byla jmenována podle článku 3 této Úmluvy.

3. Jmenování člena diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu na konzulární úřad v souladu s odstavcem 1 tohoto článku se nedotýká jeho výsad a imunit, které mu jsou poskytovány na základě jeho diplomatického statusu.

Článek 9

1. Na členy diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu v přijímajícím státě, kteří byli pověřeni výkonem konzulárních funkcí na této misi, se vztahují práva a povinnosti konzulárních úředníků uvedené v této Úmluvě.

2. Výkon konzulárních funkcí osobami uvedenými v odstavci 1 tohoto článku se nedotýká výsad a imunit, které jim jsou poskytovány na základě jejich diplomatického statusu.

Článek 10

Vysílající stát může v souladu s právními předpisy přijímajícího státu nabýt do vlastnictví nebo najímat pozemky, budovy nebo části budov pro konzulární úřad a pro byty konzulárních úředníků a zaměstnanců konzulárního úřadu, pokud jsou občany vysílajícího státu a nemají trvalé bydliště v přijímajícím státě.

Přijímající stát poskytne, pokud to bude nutné, vysílajícímu státu při nabývání do vlastnictví nebo pronajímání pozemků, budov nebo částí budov pro tyto účely veškerou pomoc a podporu.

Článek 11

1. Na budově, ve které se nachází konzulární úřad, může být umístěno označení konzulárního úřadu v jazyce vysílajícího i přijímajícího státu a státní znak vysílajícího státu.

2. Na budově konzulárního úřadu a na residenci vedoucího konzulárního úřadu může být vyvěšována vlajka vysílajícího státu.

3. Vedoucí konzulárního úřadu může používat vlajku vysílajícího státu na svých dopravních prostředcích.

Článek 12

1. Budovy nebo části budov používané výlučně pro účely konzulárního úřadu, právě tak jako pozemky, které k těmto budovám nebo částem budov náleží, jsou nedotknutelné. Orgány přijímajícího státu nesmějí do nich vstoupit bez souhlasu vedoucího konzulárního úřadu, vedoucího diplomatické mise vysílajícího státu nebo osoby zmocněné jedním z nich.

2. Ustanovení odstavce 1 se vztahuje i na obydlí konzulárních úředníků a zaměstnanců konzulárního úřadu, pokud nejsou občany přijímajícího státu nebo v něm nemají trvalé bydliště.

Článek 13

Konzulární archivy jsou nedotknutelné vždy a kdekoliv se nacházejí. V konzulárních archivech se nesmějí uchovávat neúřední dokumenty.

Článek 14

1. Konzulární úřad má právo na spojení se svou vládou, s diplomatickými misemi a s konzulárními úřady vysílajícího státu, nezávisle na tom, kde se nalézají. K tomuto účelu může používat všechny obvyklé spojovací prostředky, šifry, kurýrní spojení a zapečetěná zavazadla. Radiostanici lze zřídit a používat pouze se souhlasem přijímajícího státu.

Při používání obvyklých spojovacích prostředků platí pro konzulární úřad stejné sazby, jako pro diplomatickou misi.

2. Úřední korespondence konzulárního úřadu, bez ohledu na použité spojovací prostředky, stejně jako zapečetěná zavazadla se zřetelným vnějším označením jejich úředního charakteru jsou nedotknutelná a nesmějí být orgány přijímajícího státu zadržena nebo kontrolována.

3. Osobám, dopravujícím konzulární zavazadla, poskytne přijímající stát stejná práva, výsady a imunity, jako diplomatickým kurýrům vysílajícího státu.

4. Konzulární zavazadlo může být svěřeno kapitánu lodi nebo letadla. Kapitán bude vybaven úřední listinou s uvedením počtu zásilek, tvořících konzulární zavazadlo, avšak nebude považován za konzulárního kurýra. Konzulární úředník může uvedená zavazadla od kapitána lodi nebo letadla volně převzít a může mu je volně předat.

Článek 15

Osoba konzulárního úředníka nebo zaměstnance konzulárního úřadu, který není občanem přijímajícího státu, nebo který v něm nemá trvalé bydliště, je nedotknutelná. Tyto osoby nesmějí být zatčeny ani jakýmkoliv způsobem zadrženy. Přijímající stát je povinen jednat s nimi s náležitou úctou a učinit všechna nezbytná opatření k ochraně jejich osoby, svobody a důstojnosti.

Článek 16

1. Konzulární úředník nebo zaměstnanec konzulárního úřadu, pokud není občanem přijímajícího státu, ani v něm nemá trvalé bydliště, je vyňat z trestní jurisdikce přijímajícího státu. Rovněž požívá vynětí z občanskoprávní a správní jurisdikce přijímajícího státu s výjimkou:

- a) žaloby věcné, týkající se soukromé nemovitosti na území přijímajícího státu, ledaže ji vlastní v zastoupení vysílajícího státu pro účely konzulárního úřadu;
- b) žaloby, týkající se dědictví, v němž je vykonavatelem poslední vůle, správcem dědictví,

dědicem nebo odkazovníkem jako soukromá osoba a nikoliv jako zmocněnec vysílajícího státu;

c) žaloby, týkající se jakéhokoliv svobodného povolání nebo obchodní činnosti, jež vykonává v přijímajícím státě vedle svých úředních funkcí.

2. Proti konzulárnímu úředníkovi nebo proti zaměstnanci konzulárního úřadu, pokud není občanem přijímajícího státu nebo v něm nemá trvalé bydliště, může být vedeno vykonávací řízení jen v případech uvedených v odstavci 1, písmeno a, b, c, a za předpokladu, že se dá provést, aniž by byla porušena nedotknutelnost jeho osoby nebo jeho obydlí.

3. Rodinní příslušníci konzulárního úředníka nebo zaměstnance konzulárního úřadu, kteří s ním žijí ve společné domácnosti a nejsou občany přijímajícího státu nebo nemají v tomto státě trvalé bydliště, požívají rovněž vynětí z jurisdikce, jakož i osobní nedotknutelnosti jako konzulární úředník nebo zaměstnanec konzulárního úřadu, který není občanem přijímajícího státu ani nemá v tomto státě trvalé bydliště.

4. Vysílající stát se může vzdát imunity konzulárních úředníků a zaměstnanců konzulárního úřadu, jakož i jejich rodinných příslušníků. Vzdání se musí být v každém případě oznámeno písemnou formou. Vzdání se vynětí z jurisdikce v občansko-právních a správních věcech neznamená vzdání se imunity pokud jde o výkon rozhodnutí, které je zapotřebí vzdát se zvlášť.

5. Podá-li žalobu osoba, která podle tohoto článku požívá vynětí z jurisdikce, nemůže se dovolávat vynětí z jurisdikce pokud jde o protižalobu, která je v přímé souvislosti s hlavní žalobou.

Článek 17

1. Konzulární úředník a zaměstnanec konzulárního úřadu, pokud není občanem přijímajícího státu nebo v něm nemá trvalé bydliště, není povinen vypovídat jako svědek.

2. Se souhlasem vysílajícího státu může konzulární úředník a zaměstnanec konzulárního úřadu, pokud není občanem přijímajícího státu a nemá v něm trvalé bydliště, podat na požádání svědeckou výpověď. Vůči těmto osobám nelze použít donucovací opatření s cílem, aby podaly svědectví, nebo aby se za tímto účelem dostavily k soudu a nesmějí být volány k odpovědnosti, jestliže odmítnou vypovídat jako svědek, nebo se nedostaví k soudu.

3. Zaměstnanec konzulárního úřadu, který je občanem přijímajícího státu, nebo který v něm má trvalé bydliště, může odmítnout svědeckou výpověď o úředních záležitostech.

4. Při použití odstavce 2 tohoto článku budou učiněna potřebná opatření k tomu, aby bylo zamezeno narušení činnosti konzulárního úřadu. Pokud

je to možné, ústní nebo písemnou svědeckou výpověď lze učinit na konzulárním úřadě nebo v bytě dotyčného konzulárního úředníka nebo zaměstnance konzulárního úřadu.

5. Ustanovení tohoto článku se vztahují na soudní řízení a řízení prováděná orgány státní správy nebo jinými orgány, které vykonávají funkce státní správy.

6. Ustanovení tohoto článku budou uplatňována obdobně vůči rodinným příslušníkům konzulárního úředníka nebo zaměstnance konzulárního úřadu, žijícím s nimi ve společné domácnosti, kteří nejsou občany přijímajícího státu a ani v něm nemají trvalé bydliště.

Článek 18

Konzulární úředník nebo zaměstnanec konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci, pokud s nimi žijí ve společné domácnosti a nejsou občany přijímajícího státu, nebo v něm nemají trvalé bydliště, jsou v přijímajícím státě osvobozeni od vojenských povinností a jiných povinností ukládaných státem.

Článek 19

Konzulární úředník nebo zaměstnanec konzulárního úřadu, jakož i jejich rodinní příslušníci, žijící s nimi ve společné domácnosti, kteří jsou občany vysílajícího státu a nemají trvalé bydliště v přijímajícím státě, jsou vyňati ze všech povinností uložených právními předpisy přijímajícího státu, týkajících se registrace, získávání povolení k pobytu a jiných obdobných požadavků vůči cizincům.

Článek 20

1. Vysílající stát je v přijímajícím státě osvobozen od jakéhokoliv zdanění nebo jiných obdobných poplatků v jakékoliv formě, pokud jde o:

- a) pozemky, budovy nebo části budov, používané výhradně ke konzulárním účelům, včetně obydlí konzulárních úředníků a zaměstnanců konzulárního úřadu, jestliže jsou ve vlastnictví nebo najaty vysílajícím státem nebo jsou najaty některou fyzickou nebo právnickou osobou jednajícím jeho jménem;
- b) smlouvy nebo listiny, týkající se nabytí uvedených nemovitostí, jestliže vysílající stát nabývá tento majetek výhradně pro konzulární účely.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se netýkájí plateb za poskytnutí služeb skutečně prokázaných.

Článek 21

Přijímající stát nezdaňuje a nevybírá žádné daně nebo jiné poplatky z nemovitého majetku, který je ve vlastnictví vysílajícího státu, nebo který je v jeho držbě nebo užívání a slouží ke konzulár-

ním účelům, ani v souvislosti s nabýváním takového majetku, za který by v jiném případě vysílající stát byl povinen na základě právních předpisů tyto daně a poplatky platit.

Článek 22

Konzulární úředník nebo zaměstnanec konzulárního úřadu, který není občanem přijímajícího státu, ani v něm nemá trvalé bydliště, je osvobozen od všech daní a jiných obdobných poplatků všeho druhu vybíraných přijímajícím státem ze mzdy, kterou dostává za plnění svých služebních povinností.

Článek 23

1. Konzulární úředník nebo zaměstnanec konzulárního úřadu, jakož i jejich rodinní příslušníci, žijící s nimi ve společné domácnosti, pokud jde o občany vysílajícího státu, kteří nemají trvalé bydliště v přijímajícím státě, jsou v něm osvobozeni od veškerých státních, oblastních a místních daní a poplatků, včetně daní a poplatků z jejich movitého majetku.

2. Osvobození podle odstavce 1 tohoto článku se nevztahuje na:

- a) nepřímé daně, jež bývají obvykle zahrnuty do ceny zboží nebo služeb;
- b) daně a poplatky ze soukromých nemovitostí na území přijímajícího státu, pokud již nejsou osvobozeny podle článku 20 této úmluvy;
- c) daně a poplatky z dědictví a z nabytí majetku v přijímajícím státě;
- d) daně a poplatky ze soukromých příjmů, které mají své zdroje v přijímajícím státě;
- e) daní a poplatků z právních úkonů a z listin, týkajících se těchto právních úkonů, včetně poplatků (kolků všeho druhu), vybíraných v souvislosti s těmito právními úkony, pokud osvobození již není poskytnuto podle článku 20 této úmluvy;
- f) placení za služby skutečně prokázané.

Článek 24

1. Všechny předměty, včetně motorových vozidel, dovážené pro úřední potřebu konzulárního úřadu jsou v souladu s právními předpisy přijímajícího státu osvobozeny od celních daní a dávek všeho druhu stejným způsobem, jako předměty dovážené pro úřední potřebu diplomatické mise.

2. Osobní zavazadla konzulárního úředníka a jeho rodinných příslušníků jsou osvobozena od celní kontroly.

3. Konzulární úředník a zaměstnanec konzulárního úřadu, jakož i jejich rodinní příslušníci, žijící s nimi ve společné domácnosti, pokud nejsou občany přijímajícího státu, nebo v něm nemají trvalé bydliště, jsou osvobozeni od celních poplat-

ků a jiných dávek všeho druhu, stejně jako odpovídající kategorie personálu diplomatické mise.

Článek 25

Všechny osoby, které na základě této úmluvy požívají výsady a imunity, jsou povinny bez újmy na těchto výsadách a imunitách dbát právních předpisů přijímajícího státu, včetně dopravních předpisů a předpisů o pojišťování motorových vozidel.

Článek 26

Pokud to není v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu o oblastech, do kterých je vstup zakázán, nebo omezen z důvodů státní bezpečnosti, konzulárnímu úředníku bude povolen v konzulárním obvodu volný pohyb k plnění jeho úředních povinností.

HLAVA IV

KONZULÁRNÍ FUNKCE

Článek 27

1. Konzulární úředník přispívá v konzulárním obvodu k upevňování přátelských vztahů mezi vysílajícím a přijímajícím státem, k všestrannému rozvoji a prohlubování bratrské spolupráce v politické, hospodářské, vědecké, kulturní, turistické a dalších oblastech.

2. Konzulární úředník v konzulárním obvodu chrání práva a zájmy vysílajícího státu a jeho občanů.

Článek 28

1. Konzulární úředník má právo vykonávat v konzulárním obvodu funkce uvedené v této hlavě. Konzulární úředník může kromě toho vykonávat i jiné konzulární funkce, pokud nejsou v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu.

2. Konzulární úředník se při výkonu svých funkcí může písemně nebo ústně obracet na příslušné místní orgány konzulárního obvodu, jakož i na ústřední orgány přijímajícího státu, je-li to dovoleno právními předpisy přijímajícího státu.

3. Konzulární úředník může se souhlasem přijímajícího státu vykonávat své funkce i mimo konzulární obvod.

4. Konzulární úředník je oprávněn v souladu s právními předpisy vysílajícího státu vybírat konzulární poplatky.

Článek 29

1. Konzulární úředník je v konzulárním obvodu oprávněn:

- a) vést evidenci občanů vysílajícího státu;
- b) přijímat veškerá prohlášení v souvislosti se státním občanstvím potřebná podle právních předpisů vysílajícího státu a vydávat příslušné doklady;

- c) registrovat a přijímat sdělení a doklady o narození nebo úmrtí občanů vysílajícího státu;
- d) aby před ním byla v souladu s právními předpisy vysílajícího státu uzavírána manželství za podmínky, že obě osoby jsou občany vysílajícího státu;
- e) přijímat prohlášení, týkající se rodinných vztahů občanů vysílajícího státu.

2. Konzulární úředník informuje příslušné orgány přijímajícího státu o registraci matričních listin podle písmene c) a d) odstavce 1 tohoto článku, jestliže to vyžadují právní předpisy přijímajícího státu.

3. Ustanovení písmen c) a d) odstavce 1 tohoto článku nezbavují zúčastněné osoby povinnosti dodržovat náležitosti stanovené právními předpisy přijímajícího státu.

Článek 30

Konzulární úředník je oprávněn:

- 1. vydávat, prodlužovat, rozšiřovat a činit neplatnými cestovní doklady občanů vysílajícího státu;
- 2. vydávat víza a potřebné doklady osobám, které si přejí cestovat do vysílajícího státu a prodlužovat platnost těchto dokladů.

Článek 31

1. Konzulární úředník má právo provádět v konzulárním obvodu notářské úkony v souladu s právním řádem vysílajícího státu, pokud nejsou v rozporu s právním řádem přijímajícího státu:

- a) na žádost osoby, nezávisle na její státní příslušnosti k uplatnění ve vysílajícím státě;
- b) na žádost občana vysílajícího státu k uplatnění mimo tento stát.

2. Konzulární úředník má právo překládat písemnosti a ověřovat správnost překladu.

Článek 32

Konzulární úředník je oprávněn v souladu s článkem 31 této úmluvy provádět tyto úkony:

- 1. Přijímat, sepisovat a ověřovat prohlášení občanů vysílajícího státu.
- 2. Sepisovat, ověřovat a uschovávat závěti občanů vysílajícího státu.
- 3. Sepisovat nebo ověřovat právní úkony uzavírané mezi občany vysílajícího státu a potvrzovat jednostranné právní úkony, pokud nejsou v rozporu s právním řádem přijímajícího státu. Konzulární úředník nemůže sepisovat a potvrzovat takové právní úkony, které zakládají nebo ruší věcná práva k nemovitému majetku, nacházejícímu se v přijímajícím státě.
- 4. Sepisovat nebo ověřovat listiny o právních úkonech mezi občany vysílajícího státu a obča-

ny přijímajícího státu, pokud se tyto právní úkony týkají výlučně zájmů na území vysílajícího státu nebo záležitostí, k jejichž provedení má dojít na území tohoto státu, za podmínky, že tyto právní úkony nejsou v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu.

- 5. Ověřovat listiny vydané orgány nebo úředními osobami vysílajícího státu nebo přijímajícího státu, jakož i ověřovat opisy, překlady a výtahy z těchto dokladů.
- 6. Ověřovat podpisy občanů vysílajícího státu na písemnostech všeho druhu, jestliže obsah těchto dokladů není v rozporu s právním řádem přijímajícího státu.
- 7. Přijímat do úschovy majetek a doklady občanů vysílajícího státu nebo pro tyto občany, není-li to v rozporu s právním řádem přijímajícího státu.
- 8. Provádět jiné úkony náležející k funkcím konzulárního úředníka, nejsou-li v rozporu s právním řádem přijímajícího státu.

Článek 33

Konzulárním úředníkem podle článku 32 této úmluvy sepsané, ověřené nebo přeložené listiny mají v přijímajícím státě stejnou právní účinnost a průkazní moc, jako listiny sepsané, přeložené nebo ověřené příslušnými orgány přijímajícího státu.

Článek 34

1. Působnost konzulárních úředníků v dědicích záležitostech se řídí smlouvou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou.

2. Příslušné orgány přijímajícího státu uvědomí konzulárního úředníka o smrti občanů vysílajícího státu a sdělí mu údaje o dědictví, dědicích, zůstavitelích a o existenci závěti.

3. Příslušné orgány přijímajícího státu uvědomí konzulárního úředníka o existenci dědictví v přijímajícím státě v případě, že dědic nebo zůstavitel jsou občany vysílajícího státu.

Toto se týká i případů, kdy se příslušné orgány přijímajícího státu dozvědí o existenci dědictví ve prospěch občana vysílajícího státu na území třetího státu.

Článek 35

Konzulární úředník je oprávněn zastupovat v konzulárním obvodu občany vysílajícího státu před orgány přijímajícího státu, jestliže tyto osoby v důsledku nepřítomnosti nebo z jiných závažných důvodů nemohou včas hájit svá práva a zájmy. Zastupování trvá tak dlouho, dokud zastupované osoby nejmenují své zmocněnce, nebo se samy neujmou hájení svých práv a zájmů.

Článek 36

1. Konzulární úředník má v konzulárním obvodu právo navázat styk s každým občanem vysílajícího státu, může mu radit a poskytnout veškerou pomoc, včetně právní pomoci. Přijímající stát žádným způsobem nebude omezovat styk občanů vysílajícího státu s konzulárním úřadem a jejich přístup na konzulární úřad.

2. Příslušné orgány přijímajícího státu neodkladně uvědomí konzulárního úředníka vysílajícího státu o zatčení, zadržení nebo vzetí do vazby občana vysílajícího státu.

3. Konzulární úředník má právo co nejdříve navštívit a navázat styk s občanem vysílajícího státu, který je zatčen, zadržen, nalézá se ve vazbě nebo je ve výkonu trestu odnětí svobody.

Práva, uvedená v tomto odstavci, budou vykonávána v souladu s právními předpisy přijímajícího státu, které je však nemohou vyloučit.

Článek 37

1. Konzulární úředník má právo poskytnout v konzulárním obvodu veškerou pomoc a podporu lodím vysílajícího státu, nacházejícím se v přístavech, v pobřežních nebo ve vnitřních vodách přijímajícího státu.

2. Konzulární úředník se může obrátit se žádostí o pomoc na příslušné orgány přijímajícího státu ve všech otázkách, týkajících se plnění jeho funkcí, pokud jde o lodě vysílajícího státu, kapitána, členy posádky a cestující těchto lodí.

Článek 38

Konzulární úředník je v konzulárním obvodu oprávněn:

1. Bez újmy na pravomoci orgánu přijímajícího státu vyšetřovat všechny nehody, k nimž došlo v průběhu plavby nebo v době, kdy se loď vysílajícího státu nacházela v přístavech přijímajícího státu, vyslýchat kapitána a každého člena posádky lodi vysílajícího státu, kontrolovat lodní dokumenty, přijímat hlášení, týkající se plavby lodi a místa jejího určení, jakož i být nápomocen při vjezdu, výjezdu a postoji lodi v přístavu.
2. Bez újmy na pravomoci orgánu přijímajícího státu řešit spory všeho druhu mezi kapitánem a členy posádky, včetně sporů, týkajících se mzdy a pracovní smlouvy, pokud je to dovoleno právními předpisy vysílajícího státu.
3. Učinit opatření k nemocničnímu ošetření a k návratu do přijímajícího státu kapitána nebo kteréhokoli člena posádky nebo cestujícího lodi.
4. Přijímat, vystavovat nebo ověřovat jakákoliv prohlášení nebo jiné písemnosti, týkající se lodi, předvídané právním řádem vysílajícího státu.

5. Vydávat prozatímní doklady pro plavbu nově zakoupených nebo postavených lodí.

Článek 39

1. Jestliže soudy nebo jiné příslušné orgány přijímajícího státu mají v úmyslu učinit jakékoliv donucovací opatření nebo zahájit jakékoliv úřední řízení na palubě lodi vysílajícího státu, uvědomí o tom konzulárního úředníka, aby mohl být on nebo jeho zástupce při provádění těchto opatření přítomen. Jestliže konzulární úředník nebo jeho zástupce nebyli přítomni, příslušné orgány přijímajícího státu mu na požádání poskytnou plnou informaci o tom, co bylo vykonáno.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se použije rovněž v případě, kdy kapitán nebo členové posádky mají být vyslechnuti místními orgány na pobřeží.

3. Ustanovení tohoto článku se však nepoužijí v případech obvyklé celní, pasové nebo zdravotní kontroly, jakož i v případech jakýchkoliv opatření, učiněných na žádost nebo se souhlasem kapitána lodi.

Článek 40

1. V případě, kdy loď vysílajícího státu ztroskotá, najede na mělčinu, je vyvržena na břeh nebo ji v přijímajícím státě postihne jiná havárie nebo jestliže jakýkoliv předmět, který je součástí nákladu lodi vysílajícího, přijímajícího nebo třetího státu, postižené havárií a který je vlastnictvím občana vysílajícího státu, bude nalezen na pobřeží nebo v blízkosti pobřeží přijímajícího státu nebo byl dopraven do přístavu tohoto státu, příslušné orgány přijímajícího státu o tom co nejdříve uvědomí konzulárního úředníka. Tyto orgány též sdělí konzulárnímu úředníkovi, jaká opatření již byla učiněna k záchraně lidí, lodi, nákladu a dalšího majetku na lodi a předmětů příslušejících k lodi nebo tvořících součást jejího nákladu, které se oddělily od lodi.

2. Konzulární úředník může poskytnout veškerou pomoc lodi, která utrpěla havárii, jejím cestujícím a členům její posádky; za tímto účelem se může obracet se žádostí o pomoc na příslušné orgány přijímajícího státu.

Konzulární úředník může učinit opatření uvedená v odstavci 1 tohoto článku, jakož i opatření k opravě lodi nebo se může obrátit na příslušné orgány se žádostí, aby takováto opatření učinily nebo aby v nich pokračovaly.

3. V případě, kdy loď vysílajícího státu, která utrpěla havárii, nebo jakýkoliv předmět, který je součástí takové lodi, byly nalezeny na pobřeží nebo v blízkosti pobřeží přijímajícího státu, nebo byly dopraveny do přístavu tohoto státu a ani kapitán lodi ani její vlastník nebo jeho zmocněnec, ani příslušný pojišťovatel nemohou učinit opatření k jejich zajištění, nebo dát pokyn k nakládání s takovouto lodí nebo předmětem, konzulární úředník

je považován za zmocněného k tomu, aby učinil jménem vlastníka lodi taková opatření, jaká by mohl za tímto účelem učinit sám vlastník.

Ustanovení tohoto odstavce se také použijí, pokud jde o jakýkoliv předmět, který je součástí nákladu lodi a který je vlastnictvím občana vysílajícího státu.

4. Jestliže jakýkoliv předmět, který je součástí nákladu lodi třetího státu, která byla postižena havárií, je vlastnictvím občana vysílajícího státu a byl nalezen na pobřeží nebo v blízkosti pobřeží přijímajícího státu, nebo byl dopraven do přístavu tohoto státu a ani kapitán lodi, ani vlastník předmětu, ani jeho zástupci, ani příslušný pojišťovatel nemohou učinit opatření k zajištění tohoto předmětu nebo dát pokyn k nakládání s tímto předmětem, konzulární úředník je považován za zmocněného učinit taková opatření jménem vlastníka, jaká by mohl učinit k tomuto účelu sám vlastník.

Článek 41

Články 37 až 40 se použijí přiměřeně v případě letadel.

Jménem presidenta

Československé socialistické republiky:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

HLAVA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 42

1. Tato úmluva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost třicátého dne po výměně ratifikačních listin, která bude provedena v Sofii.

2. Úmluva zůstane v platnosti do uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy jedna z Vysokých smluvních stran sdělí druhé Vysoké smluvní straně svůj úmysl vypovědět úmluvu.

3. Dnem, kdy tato úmluva vstoupí v platnost, pozbývá platnosti Konzulární úmluva mezi Československou republikou a Bulharskou lidovou republikou, podepsaná dne 27. května 1959.

Na důkaz toho zmocněnci obou Vysokých smluvních stran tuto úmluvu podepsali a opatřili ji svými pečeti.

Dáno v Praze dne 16. března 1972 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a bulharském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Jménem Státní rady

Bulharské lidové republiky:

Petr Mladenov v. r.

PROTOKOL

ke Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou

Dnešního dne při podpisu Konzulární úmluvy mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou (dále nazývané úmluvou) zmocněnci Vysokých smluvních stran se dohodli na následujícím:

1. Vyrozumění konzulárního úředníka, předvídané v odstavci 2 článku 36 úmluvy, bude provedeno do 7 dnů od zatčení, zadržení nebo vzetí do vazby občana vysílajícího státu, podle podmínek spojení.

2. Práva konzulárního úředníka k návštěvě a navázání styku s občanem vysílajícího státu, uvedená v odstavci 3 článku 36 úmluvy budou poskytnuta do 7 dnů po zatčení, zadržení nebo vzetí do

vazby takového občana, podle místa, kde se nachází.

3. Práva konzulárního úředníka, uvedená v odstavci 3 článku 36 úmluvy navštěvovat a navázat styk s občanem vysílajícího státu v době, kdy je zadržen, nachází se ve vazbě, nebo je ve výkonu trestu odnětí svobody, se poskytují periodicky.

4. Tento protokol je nedílnou součástí úmluvy.

Na důkaz toho zmocněnci obou Vysokých smluvních stran tento protokol podepsali a opatřili jej svými pečeti.

Dáno v Praze dne 16. března 1972 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a bulharském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Jménem presidenta

Československé socialistické republiky:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Jménem Státní rady

Bulharské lidové republiky:

Petr Mladenov v. r.

64

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 29. března 1974

**o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou
a Rumunskou socialistickou republikou**

Dne 9. prosince 1972 byla v Bukurešti podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Rumunskou socialistickou republikou.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 22. února 1974.

Podle svého článku 51 odstavce 1 Úmluva vstoupila v platnost dnem 24. března 1974.

Český text Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNÍ ÚMLUVA

mezi Československou socialistickou republikou a Rumunskou socialistickou republikou

Československá socialistická republika a Rumunská socialistická republika,

přejíce si dále rozvíjet vzájemné přátelské styky na základě Smlouvy o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Československou socialistickou republikou a Rumunskou socialistickou republikou, uzavřenou dne 16. srpna 1968 v Praze,

vedeny přáním upravit své konzulární styky, stanovit práva, výsady a imunity konzulárních úřadů a jejich členů a zajistit ochranu svých zájmů a občanů,

rozhodly se uzavřít konzulární úmluvu a za tím účelem jmenovaly svými zmocněnci:

prezident Československé socialistické republiky

Ing. Bohuslava Chňoupka,
ministra zahraničních věcí,

Státní rada Rumunské socialistické republiky

George Macovescu,
ministra zahraničních věcí,

kterí po výměně plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, se dohodli na tomto:

Článek 1

Definice

Ve smyslu této úmluvy

- a) „konzulární úřad“ je kterýkoliv generální konzulát, konzulát, vicekonzulát nebo konzulární jednatelství,
- b) „konzulární obvod“ je území určené konzulárnímu úřadu k výkonu jeho funkcí,
- c) „vedoucí konzulárního úřadu“ je osoba pověřená, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkcí,
- d) „konzulární úředník“ je každá osoba, včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřená v této funkci výkonem konzulárních funkcí,
- e) „konzulární zaměstnanec“ je osoba, která je zaměstnána v administrativních nebo technických službách konzulárního úřadu,
- f) „člen služebního personálu“ je osoba zaměstnaná v domácích službách konzulárního úřadu,
- g) „členy konzulárního úřadu“ jsou konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu,

- h) „člen soukromého personálu“ je osoba zaměstnaná výlučně v soukromých službách člena konzulárního úřadu,
- i) „rodinní příslušníci“ jsou manželka (manžel), děti a rodiče člena konzulárního úřadu za předpokladu, že tyto osoby žijí s ním ve společné domácnosti,
- j) „konzulární místnosti“ jsou budovy nebo části budov a pozemky, které k nim přísluší, používané výlučně pro konzulární účely, bez ohledu na to, kdo je jejich vlastníkem,
- k) „konzulární archívy“ zahrnují všechny listiny, dokumenty, korespondenci, knihy, filmy, záznamové pásky a rejstříky konzulárního úřadu spolu se šiframi, kartotékami a kteroukoliv částí zařízení určenou k jejich ochraně a uložení,
- l) „loď vysílajícího státu“ je každé plavidlo užívající vlajky vysílajícího státu v souladu s jeho právními předpisy.

KAPITOLA I KONZULÁRNÍ STYKY

Článek 2

Zřizování konzulárních úřadů

1. Každá smluvní strana může zřídit konzulární úřady na území druhé smluvní strany pouze s jejím souhlasem.

2. Sídlo a klasifikace konzulárního úřadu a konzulární obvod se stanoví dohodou mezi vysílajícím a přijímajícím státem.

3. Každá pozdější změna sídla konzulárního úřadu, jeho klasifikace nebo jeho konzulárního obvodu bude provedena rovněž po dohodě mezi vysílajícím a přijímajícím státem.

Článek 3

Konzulský patent a exequatur

1. Ke jmenování vedoucího konzulárního úřadu musí vysílající stát obdržet předběžný souhlas přijímajícího státu diplomatickou cestou.

2. Po obdržení tohoto souhlasu zašle vysílající stát diplomatickou cestou konzulský patent ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu. Konzulský patent musí osvědčovat hodnost a obsahovat jméno, příjmení a třídu vedoucího konzulárního úřadu, hranice konzulárního obvodu a sídlo konzulárního úřadu.

3. Vedoucímu konzulárního úřadu se povoluje výkon jeho funkcí na základě oprávnění přijímajícího státu, zvaného exequatur.

4. Do vydání exequatur může přijímající stát vydat vedoucímu konzulárního úřadu prozatímní oprávnění k výkonu jeho funkcí. V tomto případě se na něho vztahují ustanovení této úmluvy.

5. Od té doby, kdy vedoucímu konzulárního úřadu byl povolen, být jen prozatímně, výkon jeho funkcí, přijímající stát je povinen informovat o tom neprodleně příslušné orgány v konzulárním obvodu a učinit nezbytná opatření k tomu, aby vedoucí konzulárního úřadu mohl plnit své funkce.

Článek 4

Dočasný výkon funkcí

1. V případě, že vedoucí konzulárního úřadu nemůže vykonávat své funkce nebo jeho místo je uprázdňeno, vedení konzulárního úřadu může být dočasně svěřeno konzulárnímu úředníkovi téhož konzulárního úřadu nebo jiného konzulárního úřadu vysílajícího státu, nalézajícího se na území přijímajícího státu, nebo členovi diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu v přijímajícím státě.

2. Jméno a příjmení osoby pověřené dočasným vedením konzulárního úřadu bude v souladu s odst. 1 notifikováno předem ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

3. Dočasný vedoucí konzulárního úřadu bude požívat výhod, výsad a imunit poskytovaných touto úmluvou vedoucímu konzulárního úřadu.

Článek 5

Občanství členů konzulárního úřadu

1. Konzulární úředníci mohou být pouze občany vysílajícího státu, nemohou mít stálé bydliště na území přijímajícího státu a nemohou být vysláni do tohoto státu s jiným posláním.

2. Konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu konzulárního úřadu mohou být pouze občany vysílajícího nebo přijímajícího státu.

Článek 6

Notifikace jmenování členů konzulárního úřadu

Jméno, příjmení a třídu konzulárních úředníků kromě vedoucího konzulárního úřadu, jakož i jméno a příjmení konzulárních zaměstnanců úřadu a členů služebního personálu konzulárního úřadu budou předem notifikovány ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

Článek 7

Ukončení funkcí člena konzulárního úřadu

1. Přijímající stát může kdykoliv, aniž by byl povinen uvést důvody svého rozhodnutí, sdělit diplomatickou cestou vysílajícímu státu, že odvolává exequatur nebo jakékoliv jiné oprávnění pro vedoucího konzulárního úřadu nebo že jiný člen konzulárního úřadu je nepřijatelný. V takovém případě vysílající stát podle povahy případu odvolá tuto osobu nebo ukončí její funkce na konzulárním úřadě.

2. Nesplní-li vysílající stát tuto povinnost v přiměřené lhůtě, přijímající stát nemusí nadále považovat tuto osobu za člena konzulárního úřadu. Toto rozhodnutí bude vysílajícímu státu sděleno diplomatickou cestou.

KAPITOLA II

KONZULÁRNÍ FUNKCE

Článek 8

Účel konzulární činnosti

Účelem výkonu konzulárních funkcí je

- a) podporování přátelských styků mezi vysílajícím a přijímajícím státem a napomáhání rozvoji hospodářských, obchodních, vědeckých, kulturních a turistických styků mezi oběma státy,
- b) ochrana práv a zájmů vysílajícího státu a jeho občanů v přijímajícím státě,
- c) poskytování podpory a pomoci občanům vysílajícího státu,
- d) informování všemi přípustnými prostředky o podmínkách a vývoji hospodářského, obchodního, vědeckého, kulturního a turistického života v přijímajícím státě.

Článek 9

Výkon konzulárních funkcí

1. Konzulární funkce vykonávají konzulární úředníci vysílajícího státu.

2. Konzulární funkce mohou rovněž vykonávat členové diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu v přijímajícím státě. V tomto případě budou nadále požívat výhody, výsady a imunity, které jsou jim poskytovány na základě jejich diplomatického statusu.

3. Konzulární funkce jsou vykonávány v hranicích konzulárního obvodu. Mimo hranice konzulárního obvodu je lze vykonávat pouze s předchozím souhlasem přijímajícího státu.

Článek 10

Styk s orgány přijímajícího státu

1. Konzulární úředník se při výkonu konzulárních funkcí může obracet na

- a) příslušné místní orgány v konzulárním obvodu,
- b) příslušné ústřední orgány přijímajícího státu, je-li to dovoleno právními předpisy a zvyklostmi přijímajícího státu nebo příslušnými mezinárodními dohodami, a to v rozsahu jimi dovoleném.

2. Konzulární úředník se může obracet přímo na ministerstvo zahraničních věcí přijímajícího státu pouze v nepřítomnosti člena diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu.

Článek 11

Evidence občanů vysílajícího státu

1. Konzulární úředník má právo registrovat občany vysílajícího státu, kteří mají přechodné bydliště nebo jsou trvale usídlení v jeho konzulárním obvodu.

2. Registrace provedená konzulárním úředníkem nezabývá tyto občany povinností dodržovat předpisy přijímajícího státu týkající se registrace cizinců.

Článek 12

Zastupování občanů vysílajícího státu před justičními a jinými orgány přijímajícího státu

Konzulární úředník je oprávněn v souladu s právními předpisy přijímajícího státu učinit opatření k zajištění zastoupení občanů vysílajícího státu před orgány přijímajícího státu, jsou-li nepřítomni nebo nemohou-li z jakéhokoli jiného důvodu včas hájit svá práva a své zájmy.

Článek 13

Vydávání pasů a udělování víz

Konzulární úředník má právo

- a) vydávat, obnovovat, prodlužovat nebo odebrat pasy a jiné cestovní doklady občanů vysílajícího státu a provádět v těchto pasech a jiných cestovních dokladech změny v souladu s právními předpisy vysílajícího státu,
- b) udělovat vstupní nebo průjezdní víza osobám, které si přejí cestovat do vysílajícího státu nebo jím projet.

Článek 14

Funkce ve věcech matričních

1. Konzulární úředník má právo provádět registraci narození a úmrtí občanů vysílajícího státu a vydávat příslušné doklady. Tato registrace však nezabývá příslušné osoby povinností splnit náležitosti požadované právními předpisy přijímajícího státu, pokud jde o registraci narození a úmrtí.

2. Konzulární úředník je oprávněn v souladu s právními předpisy vysílajícího státu oddávat osoby za předpokladu, že jsou oba občany vysílajícího státu, a vydávat o tom příslušné doklady. O uzavřených sňatcích bude informovat orgány přijímajícího státu.

3. Příslušné orgány přijímajícího státu, jakmile se dozvědí o úmrtí občanů vysílajícího státu na území přijímajícího státu, budou o tom neprodleně informovat konzulární úřad.

Článek 15

Funkce ve věcech poručnických a opatrovnických

1. Konzulární úředník může zasahovat v míře, ve které to připouští právní předpisy přijímajícího státu, a v souladu se Smlouvou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních mezi oběma smluvními stranami u příslušných orgánů ve všech případech týkajících se opatrovnictví a poručnictví již ustanovených, nebo které mají být ustanoveny, ve prospěch občanů vysílajícího státu a k zajištění správy jejich majetku za jejich nepřítomnosti; rovněž může příslušným orgánům přijímajícího státu navrhnout osoby, které mají vykonávat poručnictví nebo opatrovnictví.

2. Příslušné orgány přijímajícího státu budou konzulárního úředníka neprodleně informovat o případech, kdy je nutné učinit opatření k ustanovení poručníka nebo opatrovníka pro občana vysílajícího státu.

Článek 16

Notářské funkce

1. V souladu s právními předpisy přijímajícího státu konzulární úředník je oprávněn provádět tyto úkony:

- a) přijímat, potvrzovat a ověřovat prohlášení občanů vysílajícího státu,
- b) sepisovat, ověřovat a přijímat k uložení závěti občanů vysílajícího státu,
- c) přijímat, pořizovat a ověřovat písemné doklady týkající se jiných právních aktů občanů vysílajícího státu, jestliže mají mít právní účinnost mimo území přijímajícího státu a nedotýkají-li se nemovitostí nacházejících se na jeho území nebo věcných práv k takovým nemovitostem,
- d) potvrzovat časové údaje, pokud jsou s nimi spojeny právní následky, a legalizovat podpisy občanů vysílajícího státu,
- e) na žádost občanů vysílajícího státu legalizovat kopie, překlady nebo výňatky z písemných dokladů,
- f) vidovat osvědčení o původu zboží a jiné podobné doklady,
- g) legalizovat podpisy a pečeti na písemnostech vydaných justičními nebo jinými orgány přijímajícího státu, které mají být použity ve vysílajícím státě,
- h) přijímat do úschovy listiny od občanů vysílajícího státu nebo jim určené.

2. Doklady uvedené v odst. 1 mají v přijímajícím státě stejnou právní platnost a průkazní sílu jako písemnosti ověřené, legalizované nebo potvrzené příslušnými orgány tohoto státu.

Článek 17

Funkce ve věcech dědických

1. Konzulární úředníci vykonávají funkce ve věcech dědických v souladu se Smlouvou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních mezi oběma smluvními stranami.

2. V případě, kdy občan vysílajícího státu zemřel na území přijímajícího státu, příslušný orgán tohoto státu o tom bude neprodleně informovat konzulární úřad a sdělí mu všechny informace, které má k dispozici o dědicích, odkazovnicích, jejich bydlišti nebo sídle, dědictví, jakož i o existenci závěti. Bude informovat konzulární úřad i v případě zjištění, že občan vysílajícího státu zanechal dědictví na území třetího státu.

Článek 18

Funkce týkající se námořní a říční dopravy

1. Konzulární úředník má právo poskytovat pomoc lodím vysílajícího státu, které vplouvají nebo se nacházejí v některém přístavu v konzulárním obvodu; může pomoci k usnadnění vstupu, postojí a odjezdu lodí z přístavu ve svém konzulárním obvodu.

2. V souladu s právními předpisy vysílajícího státu konzulární úředník má právo vejít ve styk s posádkami lodí vysílajícího státu, navštěvovat je, ověřovat a potvrzovat loďní dokumenty a doklady týkající se nákladu a dbát na dodržování předpisů vysílajícího státu o plavbě na těchto lodích.

Bez újmy na pravomoci orgánů přijímajícího státu a v souladu s právními předpisy vysílajícího státu konzulární úředník může rovněž vyšetřovat všechny události, k nimž došlo při plavbě lodí, vyslechnout kapitána a členy posádky, přijmout hlášení o cestě lodí a činit opatření nutná k zajištění pořádku a disciplíny na lodí.

3. V případě havárie, najetí na mělčinu nebo ztroskotání lodí vysílajícího státu ve vnitřních nebo pobřežních vodách přijímajícího státu příslušné orgány přijímajícího státu o tom neodkladně uvědomí konzulární úřad, který je nejbližší místu nehody, a budou informovat o opatřeních učiněných k záchraně a zajištění lodí, posádky, cestujících, nákladů, zásob a jiného majetku. Tyto orgány také poskytnou konzulárnímu úředníkovi nezbytnou podporu při opatřeních nutných v důsledku havárie, najetí na mělčinu nebo ztroskotání. Jestliže to není v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu, pozvou příslušné orgány přijímajícího státu konzulárního úředníka k účasti na vyšetřování příčin havárie, najetí na mělčinu nebo ztroskotání. Konzulární úředník může požádat orgány přijímajícího státu, aby učinily opatření k záchraně a zajištění lodí, posádky, cestujících, nákladu, zásob a jiného majetku.

4. Jestliže vlastník nebo provozovatel havarované lodi nebo lodi, která najela na mělčinu nebo ztroskotala, nebo jakákoli jiná osoba oprávněná jednat jeho jménem nemůže učinit nutná opatření týkající se lodi, nákladu, jejích zásob nebo jiného majetku na lodi, konzulární úředník může učinit tato opatření jménem vlastníka, provozovatele nebo oprávněné osoby. Konzulární úředník může taktéž učinit opatření týkající se jakýchkoliv předmětů náležejících občanu vysílajícího státu, které pocházejí z nákladu nebo zásob dopravených do přístavu nebo nalezajících se na pobřeží, v blízkosti pobřeží nebo nalézající se na ztroskotané lodi. Za tuto loď nebo náklad nebo její zásoby nebude vybírán žádný celní poplatek kromě případů, kdy byly dány ke spotřebování nebo využity v přijímajícím státě.

5. Ustanovení odstavce 3 a 4 se použijí rovněž v případě majetku občana vysílajícího státu nalézajícího se na lodi třetího státu.

6. V případě, kdy orgány přijímajícího státu zamýšlejí ve své pravomoci učinit na lodi vysílajícího státu opatření týkající se jejích trestně právní jurisdikce, uvědomí o tom předem konzulární úřad, aby konzulární úředník mohl být přítomen provádění těchto opatření nebo trestního stíhání. Jestliže v naléhavých případech nebylo předběžné informování konzulárního úřadu možné a konzulární úředník nebyl při provádění těchto opatření přítomen, budou orgány přijímajícího státu neprodleně informovat konzulární úřad o provedených opatřeních. Konzulární úřad bude informován i v případě, kdy členové posádky lodi budou vyšetřováni orgány přijímajícího státu.

Ustanovení tohoto odstavce se nevztahují na celní, zdravotnickou a pasovou kontrolu.

7. Konzulární úředník má právo v souladu s právními předpisy vysílajícího státu přijímat jakákoliv prohlášení a vystavovat jakékoliv dokumenty týkající se

- a) zapisování nebo výmazu lodi z rejstříku vysílajícího státu,
- b) nákupu cizích lodí určených k zapsání do rejstříku vysílajícího státu nebo prodeje lodí tohoto státu v cizině,
- c) vybavení nebo stažení zařízení z lodí zapsané v rejstříku vysílajícího státu,
- d) ztráty nebo havárie lodí zapsané v rejstříku vysílajícího státu.

8. Ustanovení tohoto článku se nevztahují na válečné lodi.

Článek 19

Funkce týkající se civilní letecké dopravy

Ustanovení článku 18 se přiměřeným způsobem použijí na civilní leteckou dopravu s podmínkou, že nejsou v rozporu s jinými platnými smlouvami mezi oběma smluvními stranami.

Článek 20

Jiné konzulární funkce

Konzulární úředník může kromě funkcí stanovených touto úmluvou vykonávat s předběžným souhlasem přijímajícího státu i jakékoli jiné funkce, kterými jej pověří vysílající stát.

Článek 21

Ustanovení týkající se právnických osob

Ustanovení této úmluvy týkající se občanů vysílajícího státu se přiměřeným způsobem vztahují na právnické osoby, které mají příslušnost tohoto státu v souladu s jeho právními předpisy.

Článek 22

Zákaz některých činností

Členové konzulárního úřadu nebudou vykonávat obchodní činnost nebo jiné zaměstnání výdělečné povahy kromě konzulárních funkcí nebo úkolů, které vykonávají na konzulárním úřadě.

KAPITOLA III

VÝHODY, VÝSADY A IMUNITY

Článek 23

Usnadnění činnosti konzulárního úřadu a jeho členů

1. Přijímající stát učiní veškerá potřebná opatření, aby konzulární úřad a jeho členové mohli vykonávat své funkce a využívat výhod, výsad a imunit poskytovaných touto úmluvou.

2. Přijímající stát bude se členy konzulárního úřadu jednat s náležitou úctou a učiní veškerá opatření, aby zabránil jakémukoli útoku proti jejich osobě, svobodě a důstojnosti.

Článek 24

Používání státního znaku a vlajky

1. Na budově konzulárního úřadu a na rezidenci vedoucího konzulárního úřadu může být umístěn znak vysílajícího státu a označení s názvem konzulárního úřadu v jazyce vysílajícího i v jazyce přijímajícího státu.

2. Vlajka vysílajícího státu může být vyvěšena na sídle konzulárního úřadu, na rezidenci vedoucího konzulárního úřadu a na dopravních prostředcích vedoucího konzulárního úřadu používaných při výkonu jeho úřední činnosti.

3. Při výkonu práv poskytovaných tímto článkem bude přihlédnuto k právním předpisům a zvyklostem přijímajícího státu.

Článek 25

Usnadnění týkající se opatrování konzulárních místností a bytů členů konzulárního úřadu

Přijímající stát usnadní vysílajícímu státu v souladu se svými právními předpisy získat kon-

zulární místnosti na svém území nebo pomůže jinak vysílajícímu státu získat tyto místnosti.

Přijímající stát bude taktéž pomáhat konzulárnímu úřadu při opatřování vyhovujících bytů pro členy konzulárního úřadu.

Článek 26

Nedotknutelnost konzulárních místností a bytů

1. Konzulární místnosti a byty konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců jsou nedotknutelné. Orgány přijímajícího státu do nich nesmějí vstoupit bez souhlasu vedoucího konzulárního úřadu vysílajícího státu, vedoucího diplomatické mise tohoto státu nebo osoby jimi určené.

2. Ustanovení odst. 1 se nevztahuje na byty konzulárních zaměstnanců, kteří jsou občany přijímajícího státu nebo kteří jsou občany vysílajícího státu a mají trvalé bydliště v přijímajícím státě.

3. Přijímající stát je povinen učinit veškerá potřebná opatření k zajištění bezpečnosti konzulárních místností, k zabránění násilnému vniknutí do konzulárních místností nebo jejich poškození, jakož i každé jiné činnosti, která by narušovala jejich klid nebo se dotýkala jejich důstojnosti.

4. Konzulární místnosti, dopravní prostředky nebo jakýkoliv jiný majetek určený k zajištění činnosti konzulárního úřadu, nehledě na to, kdo je jeho vlastníkem, nemůže být zabaven, zajištěn nebo podroben exekutivnímu řízení; dopravní prostředky nacházející se mimo konzulární místnosti mohou být podrobeny prohlídce pouze se souhlasem vedoucího konzulárního úřadu nebo vedoucího diplomatické mise vysílajícího státu.

Článek 27

Daňové osvobození konzulárních místností, bytů a dopravních prostředků

1. Nemovitosti, které jsou vlastnictvím vysílajícího státu nebo jsou mu pronajaty a které jsou určeny k výkonu konzulární činnosti nebo které slouží jako byty pro konzulární úředníky a konzulární zaměstnance, kteří nejsou občany přijímajícího státu nebo kteří v něm nemají trvalé bydliště, jsou osvobozeny od daní a všech poplatků celostátních, oblastních nebo místních s výjimkou poplatků za služby skutečně prokázané.

2. V případě pronajatých nemovitostí se daňové osvobození nevztahuje na daně nebo poplatky, které podle právních předpisů přijímajícího státu nejdou k tíži nájemníků.

3. Osvobození uvedená v odst. 1 se vztahují i na dopravní prostředky, které jsou vlastnictvím vysílajícího státu a jsou určeny k výkonu konzulární činnosti.

Článek 28

Nedotknutelnost konzulárního archivu

Konzulární archívy a dokumenty jsou vždy a všude nedotknutelné.

Článek 29

Svoboda spojení

1. Přijímající stát povolí a usnadní konzulárním úřadům vysílajícího státu svobodu spojení s jejich vládou, jakož i s diplomatickými misemi a jinými konzulárními úřady tohoto státu, ať se nacházejí kdekoliv. Za tím účelem mohou konzulární úřady využívat všech veřejných spojovacích prostředků, diplomatických nebo konzulárních kurýrů, diplomatických nebo konzulárních zavazadel a kódovaných nebo šifrovaných zpráv. Konzulární úřad může zřídit a používat rádiovou vysílací stanici jen po předchozím výslovném souhlasu přijímajícího státu.

2. Úřední korespondence konzulárního úřadu je nedotknutelná.

3. Konzulární zavazadlo nesmí být otevřeno ani zadrženo.

4. Konzulární zavazadlo a části, které je tvoří, musí být zapečetěny a opatřeny vnějším viditelným označením jejich povahy a mohou obsahovat pouze úřední korespondenci nebo dokumenty a předměty týkající se výlučně činnosti konzulárního úřadu.

5. Konzulární kurýr musí být vybaven úřední listinou označující jeho postavení a počet zásilek tvořících konzulární zavazadlo. Konzulárním kurýrem nemůže být občan přijímajícího státu nebo osoba, která má trvalé bydliště v tomto státě. Při výkonu svých funkcí je konzulární kurýr pod ochranou přijímajícího státu. Požívá osobní nedotknutelnosti a nesmí být zadržen, vzat do vazby nebo podroben jakýmkoliv jiným opatřením omezujícím jeho osobní svobodu.

6. Konzulární zavazadlo může být svěřeno kapitánu lodi nebo letadla. Kapitán musí být vybaven úřední listinou s uvedením počtu zásilek tvořících konzulární zavazadlo, avšak nebude považován za konzulárního kurýra. Konzulární úředník může konzulární zavazadlo od kapitána lodi nebo letadla přímo a volně převzít a může mu takové zavazadlo stejným způsobem předat.

Článek 30

Spojení s občany vysílajícího státu a jejich ochrana

1. Konzulární úředník má právo ve svém konzulárním obvodu být ve spojení s občany vysílajícího státu, navštěvovat je, dávat jim rady, a je-li to potřebné, činit opatření k tomu, aby jim byla zajištěna právní pomoc a zastupování před justičními orgány. Občané vysílajícího státu mohou být ve spojení s konzulárními úředníky a navštěvovat je.

2. Příslušné orgány přijímajícího státu budou bez prodlení nejpozději do pěti dnů informovat konzulární úřad vysílajícího státu, jestliže v jeho konzulárním obvodu byl občan tohoto státu zadržen, vzat do vazby nebo podroben jiným opatřením omezujícím jeho osobní svobodu.

3. Konzulární úředník má právo přijímat korespondenci nebo jiná sdělení od občana vysílajícího státu, který byl zadržen, vzat do vazby nebo podroben jiným opatřením omezujícím jeho osobní svobodu, být s ním ve spojení a navštěvovat ho. Výkon tohoto práva nemůže být orgány přijímajícího státu odepřen po uplynutí sedmi dnů od data informování podle odstavce 2.

4. V případě, kdy občan vysílajícího státu je po odsouzení ve výkonu trestu odnětí svobody, konzulární úředník má právo být s ním ve spojení a navštěvovat ho.

5. Práva uvedená v odst. 3 a 4 se budou provádět podle právních předpisů přijímajícího státu o stycích a navštěvování osob, vůči nimž bylo učiněno opatření odnětí svobody.

6. Příslušné orgány přijímajícího státu budou informovat občana vysílajícího státu, který je zadržen, vzat do vazby nebo podroben jiným opatřením omezujícím jeho osobní svobodu, o možnosti styku, kterou má podle tohoto článku.

Článek 31

Konzulární poplatky a dávky

1. Konzulární úřad může vybírat na území přijímajícího státu dávky a poplatky za konzulární úkony stanovené právními předpisy vysílajícího státu.

2. Částky vybrané na dávkách a poplatech uvedených v odst. 1 jsou osvobozeny od všech daní a dávek v přijímajícím státě.

Článek 32

Svoboda pohybu

S výhradou právních předpisů o oblastech, do nichž je přístup zakázán nebo upraven zvláštními nařízeními z důvodů bezpečnosti státu nebo veřejného zájmu, zajistí přijímající stát členům konzulárního úřadu svobodu pohybu na svém území.

Článek 33

Osobní nedotknutelnost

Konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci a jejich rodinní příslušníci požívají osobní nedotknutelnosti. Nemohou být zatčeni nebo zadrženi žádným způsobem. Toto ustanovení se nevztahuje na osoby uvedené v článku 45 této úmluvy.

Článek 34

Vynětí konzulárního úředníka z jurisdikce přijímajícího státu

1. Konzulární úředník je vyňat z trestní jurisdikce přijímajícího státu. Je rovněž vyňat z jeho civilně právní a správní jurisdikce s výjimkou

- a) věcné žaloby týkající se soukromé nemovitosti na území přijímajícího státu, ledaže ji vlastní v zastoupení vysílajícího státu pro účely konzulárního úřadu,
- b) řízení týkajícího se dědictví, v němž je konzulární úředník vykonavatelem poslední vůle, správcem dědictví, dědicem nebo odkazovníkem jako soukromá osoba a nikoliv jménem vysílajícího státu.
- c) řízení vyplývajícího ze smlouvy uzavřené konzulárním úředníkem, kterou výslovně nebo zřejmě nesjednal jakožto zástupce vysílajícího státu.
- d) řízení zahájeného třetí osobou v případě škody vzniklé v přijímajícím státě z nehody způsobené vozidlem.

2. Vůči konzulárnímu úředníku nelze použít žádných donucovacích opatření, s výjimkou případů uvedených pod písm. a), b), c) a d) odst. 1 a za předpokladu, že je lze uskutečnit, aniž by byla porušena nedotknutelnost jeho osoby nebo obydlí.

Článek 35

Vynětí konzulárního zaměstnance z jurisdikce přijímajícího státu

Konzulární zaměstnanec je vyňat z trestní jurisdikce přijímajícího státu. Je rovněž vyňat z civilně právní a správní jurisdikce přijímajícího státu, pokud jde o činy při výkonu jeho úřední činnosti s výjimkou případů uvedených pod písmen a), b), c), d) odst. 1 článku 34 této úmluvy. Toto ustanovení se nevztahuje na osoby uvedené v článku 45 této úmluvy.

Článek 36

Vynětí členů služebního personálu z jurisdikce přijímajícího státu

Členové služebního personálu jsou vyňati z trestní, civilně právní a správní jurisdikce přijímajícího státu, pouze pokud jde o činy při výkonu jejich služebních povinností. Toto ustanovení se nevztahuje na osoby uvedené v článku 45 této úmluvy.

Článek 37

Vynětí rodinných příslušníků z jurisdikce přijímajícího státu

Vynětí členů konzulárního úřadu z jurisdikce přijímajícího státu podle článku 34, 35 a 36 této úmluvy se odpovídajícím způsobem vztahuje i na jejich rodinné příslušníky.

Článek 38

Vynětí z povinnosti podávat svědectví a posudky

1. Konzulární úředník nemá povinnost vypovídat jako svědek před justičními nebo jinými příslušnými orgány přijímajícího státu.

2. Konzulární zaměstnanec a člen služebního personálu může být vyzván, aby vypovídal jako svědek před justičními nebo jinými příslušnými orgány přijímajícího státu. Může odmítnout podat svědectví o skutečnostech týkajících se jeho služební činnosti a předkládat úřední dokumenty nebo úřední korespondenci vztahující se k jeho úřední činnosti.

3. Ustanovení tohoto článku se vztahují odpovídajícím způsobem i na rodinné příslušníky členů konzulárního úřadu.

Článek 39

Osvobození od osobních služeb

Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci jsou v přijímajícím státě osvobozeni od povinností všeho druhu vynutitelných přijímajícím státem.

Toto ustanovení se nevztahuje na osoby uvedené v článku 45 této úmluvy.

Článek 40

Vynětí z registrace

Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci jsou osvobozeni od povinnosti stanovené právními předpisy přijímajícího státu týkající se registrace cizinců a obdobných požadavků vůči nim.

Článek 41

Osvobození od celních dávek

1. Přijímající stát bude ve shodě se svými právními předpisy a nařízeními povolovat dovoz a poskytovat osvobození od celních dávek a všech ostatních obdobných povinností na předměty určené pro

a) úřední potřeby konzulárního úřadu,

b) osobní potřebu konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků včetně předmětů určených k jejich vybavení; spotřební předměty nesmějí překročit množství nutné pro jejich přímou spotřebu.

Tato osvobození se netýkají nákladů na skladování, přepravu a podobné služby.

2. Konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu budou požívat výsad a osvobození uvedených v odst. 1 písm. b), pokud jde o předměty dovezené při jejich počátečním zařazení.

3. Osobní zavazadla konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků jsou osvobozena od

celní kontroly. Mohou být kontrolována jen tehdy, existují-li závažné důvody vedoucí k domněnce, že obsahují jiné předměty než ty, které jsou uvedeny v odst. 1 písm. b), nebo předměty, které právní předpisy přijímajícího státu zakazují vyvážet nebo dovážet nebo které podléhají karanténě. V těchto případech se musí kontrola provést za přítomnosti dotyčného konzulárního úředníka nebo příslušného rodinného příslušníka.

Článek 42

Daňové osvobození

1. Konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci a jejich rodinní příslušníci jsou osvobozeni od všech daní a poplatků, osobních a věcných, celostátních, oblastních nebo místních s výjimkou

a) nepřímých daní, obvykle zahrnutých do ceny zboží nebo služeb,

b) daní a poplatků ze soukromých nemovitostí nalézajících se na území přijímajícího státu s výhradou ustanovení článku 27,

c) dědických daní a poplatků a poplatků z převodu majetku s výhradou ustanovení článku 43 písmena b),

d) daní a poplatků z jakýchkoliv příjmů získaných v přijímajícím státě s výjimkou příjmů z jejich úřední činnosti,

e) registračních, soudních, hypotečních a kolkových poplatků s výjimkou ustanovení článku 27.

2. Členové služebního personálu jsou osvobozeni od jakýchkoliv daní a poplatků a dávek z příjmů z jejich činnosti.

Článek 43

Osvobození poskytovaná v případě úmrtí člena konzulárního úřadu

V případě úmrtí člena konzulárního úřadu je přijímající stát povinen

a) povolit vývoz movitého majetku zesnulého s výjimkou majetku, jehož nabytí v přijímajícím státě a na který se v době úmrtí vztahuje zákaz vývozu,

b) osvobodit jej od daní a dávek a od všech jiných obdobných poplatků za podmínky, že tento majetek byl na území přijímajícího státu pouze v souvislosti s pobytem zesnulého v tomto státě jakožto člena konzulárního úřadu.

Článek 44

Vynětí ze sociálního zabezpečení

1. S výhradou ustanovení odstavce 3 jsou členové konzulárního úřadu, pokud jde o činnost, kterou vykonávají pro vysílající stát, vyňati z předpisů o sociálním zabezpečení platných v přijímajícím státě.

2. Vynětí uvedené v odstavci 1 se vztahuje i na členy soukromého personálu, kteří jsou zaměstnání jedině u členů konzulárního úřadu, jestliže

- a) nejsou občany přijímajícího státu nebo nemají v tomto státě trvalé bydliště,
- b) nevztahují se na ně předpisy o sociálním zabezpečení platné v přijímajícím nebo třetím státě.

3. Členové konzulárního úřadu zaměstnávající osoby, na které se nevztahuje vynětí uvedené v odst. 2, musí plnit povinnosti, které ukládají zaměstnavatelům předpisy přijímajícího státu o sociálním zabezpečení.

4. Vynětí uvedená v odst. 1 a 2 nevylučují dobrovolnou účast na systému sociálního zabezpečení přijímajícího státu za předpokladu, že účast na něm tento stát povoluje.

Článek 45

Výjimky z výsad a imunit

Výsady a imunity uvedené v této úmluvě s výjimkou odst. 2 a 3 článku 38 a článku 43 se nevztahují na konzulární zaměstnance, členy služebního personálu a na rodinné příslušníky členů konzulárního úřadu, pokud jsou občany přijímajícího státu nebo v něm mají trvalé bydliště.

Článek 46

Vzdání se výsad a imunit

1. Vysílající stát se může zříci výsad a imunit pro členy konzulárního úřadu uvedených v článcích 33, 34, 35, 36, 37 a 38.

2. Vzdaní se výsad a imunit musí být ve všech případech s výjimkou případu uvedeného v odst. 3 výslovně a musí být sděleno přijímajícímu státu písemně.

3. Jestliže člen konzulárního úřadu zahájí řízení ve věci, v níž by požíval vynětí z jurisdikce podle článku 34 odst. 1 a článku 35, nemůže se odvolávat na vynětí z jurisdikce týkající se jakékoliv protizaloby související se žalobou hlavní.

4. Vzdat se vynětí z jurisdikce ve věci civilní nebo správní neznamena vzdát se tím i imunity, pokud jde o exekutivní výkon rozsudku, pro který je třeba zříci se imunity zvlášť.

Článek 47

Začátek a konec konzulárních výsad a imunit

1. Členové konzulárního úřadu požívají výsad a imunit uvedených v této úmluvě od doby překročení hranic přijímajícího státu za účelem převzetí svého úřadu, nebo pokud se již nacházejí na jeho území, od doby, kdy se ujmou funkce na konzulárním úřadě.

2. Rodinní příslušníci členů konzulárního úřadu požívají výsad uvedených v této úmluvě

- a) od doby, kdy člen konzulárního úřadu začne požívat výsad a imunit podle odst. 1,
- b) od doby překročení hranic přijímajícího státu, jestliže vstoupili na jeho území později, než je uvedeno pod písmenem a),
- c) od doby, kdy se stali rodinnými příslušníky člena konzulárního úřadu, jestliže se jimi stali později, než je uvedeno pod písmenem a) a b).

3. Když skončí činnost člena konzulárního úřadu, jeho výsady a imunity a výsady a imunity jeho rodinných příslušníků končí v době, kdy tato osoba opustí území přijímajícího státu, nebo po uplynutí přiměřené lhůty k tomu určené.

Výsady a imunity konzulárních zaměstnanců a členů služebního personálu, kteří jsou občany přijímajícího státu nebo občany vysílajícího státu a mají trvalé bydliště v přijímajícím státě, končí v době, kdy tato osoba přestane být zaměstnancem konzulárního úřadu nebo členem služebního personálu.

4. Výsady a imunity poskytované rodinným příslušníkům končí také v době, kdy přestaly být rodinnými příslušníky člena konzulárního úřadu. Avšak v případě, že tyto osoby prohlásí, že hodlají opustit území přijímajícího státu v přiměřené lhůtě, jejich výsady a imunity potrvají po tuto dobu.

5. V případě úmrtí člena konzulárního úřadu jeho rodinní příslušníci i nadále požívají výsad a imunit poskytovaných jim touto úmluvou až do doby, kdy opustí území přijímajícího státu, nebo do uplynutí přiměřené lhůty, která byla k tomu účelu určena.

6. Členové soukromého personálu požívají práv a výhod poskytovaných jim touto úmluvou po dobu, kdy jsou jako takoví zaměstnání.

7. Pokud jde o úkony provedené členy konzulárního úřadu při výkonu jejich úředních funkcí, potrvá jejich vynětí z jurisdikce přijímajícího státu bez časového omezení.

Článek 48

Notifikace odjezdů a příjezdů

Ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu se notifikuje:

- a) příjezd a definitivní odjezd rodinného příslušníka člena konzulárního úřadu, případně i skutečnost, již se osoba stane nebo přestává být rodinným příslušníkem,
- b) příjezd a definitivní odjezd členů soukromého personálu, případně skončení jejich služby jako takových,
- c) zaměstnání a propouštění osob majících trvalé bydliště v přijímajícím státě a zaměstnaných jako konzulární zaměstnanci nebo členové služebního nebo soukromého personálu.

Článek 49

Dodržování právních předpisů přijímajícího státu

1. Bez újmy na jejich výsadách a imunitách uvedených v této úmluvě je povinností všech osob, které těchto výsad a imunit požívají, dbát právních předpisů přijímajícího státu.

2. Členové konzulárního úřadu budou požívat výhod, výsad a imunit pouze za účelem plnění svých úředních povinností.

3. Konzulární místnosti nebudou používány způsobem, který je neslučitelný s výkonem konzulárních funkcí.

Článek 50

Pojištění o civilní odpovědnosti

Pro všechny dopravní prostředky ve vlastnictví vysílajícího státu používané konzulárními úřady, jakož i pro všechny dopravní prostředky členů konzulárního úřadu nebo jejich rodinných příslušníků je povinné pojištění proti škodám způsobeným třetím osobám.

Za

Československou socialistickou republiku:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 51

Ratifikace, vstup v platnost, vypovězení

1. Tato úmluva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost třicátého dne po dni výměny ratifikačních listin, která bude provedena v Praze.

2. Tato úmluva je uzavřena na neomezenou dobu. Může být vypovězena písemným oznámením každé z Vysokých smluvních stran. V takovém případě pozbývá platnosti po uplynutí šesti měsíců ode dne vypovězení.

3. Vstupem této úmluvy v platnost pozbývá platnosti Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Rumunskou lidovou republikou podepsaná dne 21. května 1960 v Bukurešti.

Na důkaz čehož zmocněnci Vysokých smluvních stran tuto úmluvu podepsali a opatřili ji pečeti.

Dáno v Bukurešti dne 9. prosince 1972 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a rumunském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za

Rumunskou socialistickou republiku:

George Macovescu v. r.

Vážený soudruhu ministře,

v souvislosti s článkem 2 Konzulární úmluvy mezi Československou socialistickou republikou a Rumunskou socialistickou republikou, podepsané v Bukurešti dne 9. prosince 1972, mám čest Vás informovat, že v průběhu jednání bylo dohodnuto, že počet členů konzulárních úřadů bude stanoven dohodou mezi oběma stranami, pro každý případ zvlášť

V případě, že souhlasíte s výše uvedeným, navrhuji, aby tento dopis a Vaše odpověď byly považovány za dohodu obou stran v této věci a jako nedílná součást uvedené úmluvy.

Prosím, abyste přijal, vážený soudruhu ministře, ujištění mé nejhlubší úcty.

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

V Bukurešti dne 9. prosince 1972

Vážený soudruh
George Macovescu,
ministr zahraničních věcí
Rumunské socialistické republiky

Vážený soudruhu ministře,

mám čest potvrdit příjem Vašeho dopisu ze dne 9. prosince 1972, v tomto znění:

„v souvislosti s článkem 2 Konzulární úmluvy mezi Československou socialistickou republikou a Rumunskou socialistickou republikou, podepsané v Bukurešti dne 9. prosince 1972, mám čest Vás informovat, že v průběhu jednání bylo dohodnuto, že počet členů konzulárních úřadů bude stanoven dohodou mezi oběma stranami, pro každý případ zvlášť.

V případě, že souhlasíte s výše uvedeným, navrhuji, aby tento dopis a Vaše odpověď byly považovány za dohodu obou stran v této věci a za nedílnou součást uvedené úmluvy.

Prosím, abyste přijal, vážený soudruhu ministře, ujištění mé nejhlubší úcty.“

Současně mám čest Vás informovat, že rumunská strana souhlasí s návrhy československé strany obsaženými ve Vašem dopisu.

Prosím, abyste přijal, vážený soudruhu ministře, ujištění mé nejhlubší úcty.

George Macovescu v. r.

V Bukurešti dne 9. prosince 1972

Vážený soudruh
Bohuslav Chňoupek,
ministr zahraničních věcí
Československé socialistické republiky

65

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 29. března 1974

o Dlouhodobé obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Švédskem

Dne 30. března 1973 byla ve Stockholmu podepsána Dlouhodobá obchodní dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Švédskem.

Podle svého článku 6 vstoupila Dohoda v platnost dnem podpisu.

Český překlad Dohody a vyměněných dopisů se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

DLOUHODOBÁ OBCHODNÍ DOHODA**mezi Československou socialistickou republikou a Švédskem**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Švédska,

berouce v úvahu, že existují příznivé podmínky pro další rozšíření obchodních a ekonomických vztahů a

přejíce si podpořit a usnadnit rozvoj obchodních a hospodářských vztahů mezi oběma zeměmi k jejich vzájemnému prospěchu,

dohodly se takto:

Článek 1

Obě vlády mají za svůj cíl a budou usilovat o vytváření podmínek pro stálé a podstatné zvyšování obchodu mezi oběma zeměmi jak ve zboží, které je mezi nimi tradičně vyměňováno, tak i v novém zboží. Potvrzují takto svůj zájem na větším členění obchodu.

Článek 2

Výměna zboží mezi oběma zeměmi se bude uskutečňovat v souladu s pravidly Všeobecné dohody o clech a obchodu a s touto dohodou.

Příslušné úřady se budou snažit v největší možné míře zjednodušit administrativní formality týkající se dovozu a vývozu.

Vhodná úprava pro každý rok pro dovoz zboží pocházejícího z Československé socialistické republiky do Švédska a pro dovoz zboží pocházejícího ze Švédska do Československé socialistické republiky budou určovány ročně a zaznamenány v protokolu v souladu s článkem 5 této dohody.

Článek 3

Obě vlády, berouce v úvahu zvláštní důležitost průmyslové kooperace pro budoucí rozvoj hospodářských vztahů, potvrzují svůj zájem na rozvoji všech forem takové kooperace mezi podniky a organizacemi obou zemí.

Článek 4

Všechny platy mezi oběma zeměmi se uskuteční ve volně směnitelné měně v souladu s platnými zákony a devizovými předpisy.

Článek 5

Smíšená komise, složená ze zástupců obou vlád, bude zřízena za tím účelem, aby posoudila provádění této dohody.

Smíšená komise povede roční rozhovory o vhodné úpravě uvedené v článku 2 této dohody, jejichž výsledky by byly zaznamenávány v protokolu.

Smíšená komise přezkoumá vývoj obchodu mezi oběma zeměmi a uváží problémy, které by vznikly z provádění této dohody nebo jakékoliv ostatní otázky vznikající ve vzájemných obchodních vztazích, které by byly navrženy kteroukoliv z obou stran.

Smíšená komise může činit návrhy nebo doporučení příslušným vládám zaměřené na další rozvoj výměny zboží mezi oběma zeměmi.

Smíšená komise se bude scházet ročně, střídavě v Československé socialistické republice a ve Švédsku a jinak se sejde na žádost kterékoliv z obou vlád v den a místě, které budou pro každou takovou příležitost dohodnuty.

Za vládu Československé socialistické republiky:

Ing. Andrej **Barčák** v. r.

Předseda švédské delegace

Ve Stockholmu dne 30. března 1973

Pane předsedo,

odvolává se na Dlouhodobou obchodní dohodu podepsanou dnes mezi vládou Švédska a vládou Československé socialistické republiky, mám čest Vás informovat, že vláda Švédska je srozuměna s tímto:

Obě vlády potvrzují svůj souhlas s tím, že výměna zboží mezi oběma zeměmi se bude uskutečňovat na základě cen světového trhu. Kde ceny světového trhu neexistují, ceny, které budou vzaty v úvahu, by měly být ty, které jsou všeobecně uplatňovány pro takové zboží na základních trzích. Jestliže by vznikly, pokud jde o ceny, obtíže, obě strany se budou ihned vzájemně konzultovat s cílem naléztí bezprostřední a vhodná opatření k překonání těchto obtíží.

Byl bych povděčen, kdybyste mi potvrdil, že s výše uvedeným je srozuměna rovněž vláda Československé socialistické republiky.

Používám této příležitosti, pane předsedo, abych Vás znovu ujistil o své nejhlubší úctě.

H. Ewerlöf v. r.

Předsedovi

Československé delegace

Článek 6

Tato dohoda vstoupí v platnost datem podpisu a bude účinná od 1. ledna 1973 do 31. prosince 1977. Poté se bude platnost dohody automaticky prodlužovat vždy na dobu jednoho roku, pokud kterákoliv z obou vlád nedá písemnou výpověď nejpozději tři měsíce před vypršením její platnosti.

Tato dohoda nahrazuje obchodní dohodu podepsanou dne 26. ledna 1967.

Vyhotoveno dvojmo ve Stockholmu dne 30. března 1973 v anglickém jazyce, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Za vládu Švédska:

Olaf **Feldt** v. r.

Předseda
československé delegace

Ve Stockholmu dne 30. března 1973

Pane předsedo,

potvrzuji příjem Vašeho dopisu z dnešního dne tohoto znění:

„Odvolává se na Dlouhodobou obchodní dohodu podepsanou dnes mezi vládou Švédska a vládou Československé socialistické republiky, mám čest Vás informovat, že vláda Švédska je srozuměna s tímto:

Obě vlády potvrzují svůj souhlas s tím, že výměna zboží mezi oběma zeměmi se bude uskutečňovat na základě cen světového trhu. Kde ceny světového trhu neexistují, ceny, které budou vzaty v úvahu, by měly být ty, které jsou všeobecně uplatňovány pro takové zboží na základních trzích. Jestliže by vznikly, pokud jde o ceny, obtíže, obě strany se budou ihned vzájemně konzultovat s cílem naléztí bezprostřední a vhodná opatření k překonání těchto obtíží.

Byl bych povděčen, kdybyste mi potvrdil, že s výše uvedeným je srozuměna rovněž vláda Československé socialistické republiky.“

Potvrzuji, pane předsedo, že s výše uvedeným je srozuměna rovněž vláda Československé socialistické republiky.

Používám této příležitosti, pane předsedo, abych Vás znovu ujistil o své nejhlubší úctě.

Dr. A. Killian

Předsedovi
švédské delegace

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

vydalo k provedení odd. II odst. 5 písm. b) usnesení vlády ČSSR ze dne 13. září 1973 č. 271, o dalším postupu realizace přestavby cen v oblasti stavební výroby a montážních prací, podle § 53 písm. d) zákona č. 133/1971 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **pokyny č. 1** ze dne 26. března 1974 **k vypracování soustavy indexů pro převod nákladů staveb na cenovou úroveň platnou od 1. ledna 1976.**

Účelem pokynů je umožnit a zajistit v souvislosti se stanovením nové cenové úrovně staveb (stavebních a montážních prací, výrobků, výkonů a výdajů) k 1. lednu 1976 převedení na tuto cenovou úroveň celkových nákladů zahrnutých do propočtů a souhrnných rozpočtů staveb zahájených po 31. 12. 1970, k 31. 12. 1975 rozestavěných a nákladů odbytových rozpočtů (odbytových nákladů) staveb nebo částí staveb, které budou realizovány po 1. 1. 1976 (platí i pro převedení nákladů částí staveb, které budou realizovány po 1. 1. 1976 u staveb, jejichž zahájení spadá do období před 1. 1. 1971). K tomu účelu se použije soustavy indexů, pokud nebude možno použít velkoobchodních cen. Současně je účelem pokynů zabezpečit jednotný věcný a časový postup orgánů a organizací při vypracování převodních indexů s cílem využít výsledků převodu celkových nákladů staveb zahrnutých do propočtů a rozpočtů již při přípravě prováděcího plánu investiční výstavby na rok 1976.

Pokyny nabyly účinnosti dnem vydání, tj. 26. března 1974.

Pokyny budou uveřejněny v částce 1—2 Zpravodaje federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj, ministerstva výstavby a techniky ČSR a SSR, ročník VI/1974.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos č. j. 7657/74** ze dne 3. května 1974 **o zřízení chráněné krajinné oblasti „Slavkovský les“** k ochraně všech hodnot krajiny, jejího vzhledu a jejích typických znaků i přírodních zdrojů.

Výnos spolu s důvodovou zprávou, vymezením oblasti a mapou jsou uloženy u Okresních národních výborů Cheb, Karlovy Vary, Sokolov a Tachov, u Západočeského krajského národního výboru, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Plzni a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Výnos je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury č. 6 ze dne 20. června 1974.

Ministerstvo průmyslu České socialistické republiky

vydalo dne 28. února 1974 v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a příslušnými českými výbory odborových svazů podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., **směrnice č. 1/1974 pro poskytování osobního ohodnocení dělníků v resortu ministerstva průmyslu ČSR** k provedení ustanovení § 8 výnosu ministerstva průmyslu ČSR č. 2/1973 ze dne 27. 7. 1973. Podle těchto směrnic je možno uplatnit k prohloubení závislosti výdělku dělníků na dlouhodobé rovnoměrné výkonnosti, kvalitě a hospodárnosti práce, na odborných předpokladech, osobních vlastnostech a schopnostech a na délce jejich zaměstnání v organizaci osobní ohodnocení individuálně až do výše 20 % stanovených mzdových tarifů a v pravidelných dvou a tříměsíčních pracovních režimech až do výše 30 % stanovených mzdových tarifů.

Směrnice nabývají účinnosti v jednotlivých organizacích dnem, od kterého se na základě rozhodnutí ministerstva průmyslu ČSR uplatňuje soustava odměňování podle zásad schválených usnesením vlády ČSSR č. 128/1973.

Směrnice byly uveřejněny ve Zpravodaji ministerstva průmyslu ČSR částka 5—6//4—5/1974 ze dne 8. dubna 1974 a lze do nich nahlédnout v odboru mezd a pracovní síly ministerstva průmyslu ČSR a ve všech organizacích tomuto ministerstvu podřízených.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo podle § 19 odst. 2 s přihlédnutím k § 10 odst. 2 zákona č. 19/1966 Sb., o vysokých školách, **výnos, kterým se mění a doplňuje výnos** ministerstva školství ČSR ze dne 13. prosince 1971 č. j. 25 528/71, **jímž se stanoví kolejní řád vysokoškolských kolejí v ČSR.**

Výnos upravuje způsob řízení vysokoškolských kolejí, stanoví působnost kolejní rady a dobu soukromých návštěv.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. května 1974. Byl zaslán přímou instrukcí čj. 13 871/74-40 ze dne 29. dubna 1974 rektorům vysokých škol a děkanům samostatných fakult.

Výnos je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, roč. 1974, sešit 5, a lze do něj nahlédnout na všech školách a v odborech školství ONV a KNV.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo v dohodě s ministerstvem zemědělství a výživy ČSR podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, k provedení § 31 odst. 2 vyhlášky č. 42/1966 Sb., o poskytování léčebně preventivní péče, **směrnice** čj. F-721-18.4.74 ze dne 3. 5. 1974, **kterými se vydává seznam léčiv a ostatních přípravků, které je povoleno vydávat v lékárnách bez lékařského předpisu.**

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. července 1974 a zrušují se jimi směrnice č. 15/1967 Věstníku ministerstva zdravotnictví, jimiž byl vydán seznam léků a jiných farmaceutických přípravků, které je povoleno vydávat v lékárnách bez lékařského předpisu.

Směrnice budou uveřejněny ve Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR, a je možno do nich nahlédnout na odborech zdravotnictví KNV a Národního výboru hl. m. Prahy, v ústavech národního zdraví a na ministerstvu zdravotnictví ČSR.

Český báňský úřad v Praze

vydal podle čl. I zákona č. 61/1965 Sb., kterým se doplňují předpisy o organizaci státní báňské správy, **výnos** čj. 102/1/1974 ze dne 4. března 1974, **kterým se vydává „Dodatek č. 1“ k seznamu povolených výbušin a pomůcek pro používání výbušin.**

Výnos nabývá účinnosti dnem oznámení ve Sbírce zákonů.

Výnos je k nahlédnutí u Českého báňského úřadu a u všech obvodních báňských úřadů v ČSR a je otištěn v publikaci „Výnosy a rozhodnutí Českého báňského úřadu“, kterou vydávají Východočeské chemické závody Synthesia, n. p., Pardubice-Semtín.

Český svaz spotřebních družstev

vydal podle § 95 a § 98 odst. 1 zákoníku práce v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a Českým výborem odborového svazu pracovníků obchodu Směrnice ze dne 18. března 1974 **o nařizování práce přesčas a o pracovní pohotovosti.**

Těmito směrnici se upravuje nařizování práce přesčas a pracovní pohotovost v organizacích spotřebního družstevnictví.

Směrnice byly vydány pod poř. č. 4 v částce 3 Věstníku Českého svazu spotřebních družstev z roku 1974 a nabyly účinnosti dnem 1. dubna 1974. Zrušily směrnice Ústředního svazu spotřebních družstev ze dne 17. 1. 1966 č. 4/1966 Věst. ÚSSD (reg. v částce 10/1967 Sb.) o nařizování práce přesčas.

Do Věstníku ČSSD lze nahlédnout v jednotlivých organizacích spotřebního družstevnictví a na Českém svazu spotřebních družstev.

Ministerstvo práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky

vydalo v dohodě s ministerstvem financí SSR a se Slovenskou odborovou radou podle § 143 odst. 1 zákona č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 5/1972 Sb.) k provedení ustanovení § 76 odst. 1 cit. zákona pod čj. III/3-2968/74-8003 ze dne 12. 4. 1974 **výnos o poskytování příspěvku na provoz motorových vozidel občanům trvale těžce poškozeným na zdraví.**

Výnos bude uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva práce a sociálních věcí SSR v čísle 7/1974. Lze do něj nahlédnout na ministerstvu práce a sociálních věcí SSR a v odborech sociálních věcí a pracovních sil KNV a v odboru sociálních věcí a zdravotnictví ONV.

Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky

vydalo podle ustanovení § 10 zákona SNR č. 130/1970 Sb., o územním členění Slovenské socialistické republiky, **opatření** ze dne 14. března 1974 čj. VVS/1-114/1974, **kterým se vyhlašují některé změny území obcí, změny názvů obcí a jejich částí a zřízení jednoho místního národního výboru pro několik obcí, provedené v Slovenské socialistické republice v roce 1973.**

Opatření bude uveřejněno v Ústředním věstníku SSR a lze do něj nahlédnout na ministerstvu vnitra SSR.

Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 18/1958 Sb., o požární ochraně, v dohodě s ministerstvem zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky, federálním ministerstvem dopravy, ústředním výborem Svazu požární ochrany Slovenské socialistické republiky a Slovenskou státní pojišťovnou **výnos** ze dne 9. dubna 1974 čj. PO-191/3-1974 **o ochraně úrody před požáry.**

Výnos obsahuje úkoly orgánů, organizací, vedoucích pracovníků a občanů z hlediska požární ochrany v době přípravy sklizně úrody, v době sklizně úrody a po sklizni úrody.

Výnosem se zrušují:

- a) vyhláška pověřenectva vnitra ze dne 30. května 1949 č. 609 Ú. v., o zákazu hromadění stohů a zásob hořlavých plodin mezi stavbami;
- b) vyhláška pověřenectva vnitra ze dne 25. května 1950 č. 326 Ú. v., o úpravě požární bezpečnosti při výmlatech.

Výnos bude uveřejněn v Ústředním věstníku Slovenské socialistické republiky a lze do něj nahlédnout na ministerstvu vnitra Slovenské socialistické republiky, na krajských národních výborech a okresních národních výborech — inspekcích požární ochrany.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. června 1974.

Generální prokurátor Slovenské socialistické republiky

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky a se Slovenským výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ze dne 22. prosince 1973 čj. GHs 822/73, **kterým se doplňuje platový řád pro prokurátory, vyšetřovatele a právní čekatele prokuratury** ze dne 27. července 1968 čj. III/3-11 349/68.

Výnosem byla zřízena funkce staršího vyšetřovatele krajské prokuratury a Generální prokuratury SSR.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1974.

Do výnosu lze nahlédnout na Generální prokuratuře SSR i na krajských a okresních (městských) prokuraturách v Slovenské socialistické republice.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 6. února 1974 byl v Káhiře podepsán Protokol o výměně zboží mezi Československou socialistickou republikou a Egyptskou arabskou republikou během roku 1974. Protokol vstoupil na základě ustanovení svého článku 2 v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1974 a bude platit do 31. prosince 1974.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 20. února 1973 byla v Halle sjednána Dohoda o výstavbě zařízení na výrobu krystalického kyanurchloridu Rumunskou socialistickou republikou s pomocí úvěru a o jeho dodávkách účastníkům Dohody. Na základě svého článku 7 Dohoda vstoupila v platnost dnem 12. června 1973 a bude platit do 31. prosince 1985.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 21. února 1974 byl v Praze podepsán Protokol mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o výměně zboží a platech na rok 1974.

Protokol vstoupil na základě ustanovení svého článku 7 v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1974 a bude platit do 31. prosince 1974.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 13. března 1974 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o spolupráci při výrobě zařízení pro atomové elektrárny formou kooperace.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že v souladu s článkem IV Dlouhodobé obchodní dohody mezi Československou socialistickou republikou a Dánským královstvím ze dne 17. března 1972 byla prodloužena platnost Obchodního protokolu ze dne 18. května 1972 a k němu připojených listin (zbožových) a vyměněného dopisu do 31. prosince 1974.